

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 3ης Φεβρουαρίου 2005 *

Στην υπόθεση T-139/01,

Comafrica SpA, με έδρα τη Γένοβα (Ιταλία),

Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co., με έδρα το Άμβούργο (Γερμανία),

εκπροσωπούμενες από τον B. O'Connor, solicitor, και τον P. Bastos-Martin, barrister,

προσφεύγουσες-ενάγουσες,

υποστηριζόμενες από τη

Simba SpA, με έδρα το Μιλάνο (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους S. Carbone και F. Munari, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

κατά
ο
.

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης, αρχικώς, από τους L. Visaggio, M. Niejahr και K. Fitch και, εν συνεχεία, από τους L. Visaggio και K. Fitch, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής-εναγομένης,

υποστηριζομένης από το

Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο, αρχικώς, από την R. Silva de Lapuerta και, εν συνεχεία, από την L. Fraguas Gadea, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνον,

με αντικείμενο, αφενός, αίτημα ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 896/2001 της Επιτροπής, της 7ης Μαΐου 2001, περί των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 404/93 του Συμβουλίου σχετικά με το καθεστώς εισαγωγής μπανανών στην Κοινότητα (ΕΕ L 126, σ. 6), και του κανονισμού (ΕΚ) 1121/2001 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2001, για τον καθορισμό των συντελεστών προσαρμογής που θα εφαρμοσθούν στην ποσότητα αναφοράς κάθε παραδοσιακού εμπορευόμενου στο πλαίσιο των δασμολογικών ποσοτώσεων κατά την εισαγωγή μπανανών (ΕΕ L 153, σ. 12), και, αφετέρου, αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας που προκλήθηκε, όπως υποστηρίζεται, στις προσφεύγουσες-ενάγουσες από τη θέσπιση των κανονισμών 896/2001 και 1121/2001,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από την P. Lindh, πρόεδρο, και τους R. García-Valdecasas και J. D. Cooke, δικαστές,
γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 18ης Νοεμβρίου 2003,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- ¹ Η κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της μπανάνας (στο εξής: ΚΟΑ μπανάνας) θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 404/93 του Συμβουλίου, της 13ης Φεβρουαρίου 1993, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα της μπανάνας (ΕΕ L 47, σ. 1). Με τον ως άνω κανονισμό καθιερώθηκε, από 1ης Ιουλίου 1993, κοινό σύστημα εισαγωγής το οποίο αντικατέστησε τα διάφορα εθνικά συστήματα που ίσχυαν στο παρελθόν.

- 2 Ο τίτλος IV του κανονισμού 404/93, ο οποίος περιλαμβάνει τα άρθρα 15 έως 20, αφορά το καθεστώς των εμπορικών συναλλαγών με τις τρίτες χώρες.
- 3 Κατόπιν διαδικασιών που κίνησαν η Δημοκρατία του Ισημερινού και οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής κατά της Κοινότητας στο πλαίσιο του συστήματος επιλύσεως των διαφορών που καθιέρωσε ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου (ΠΟΕ), το Συμβούλιο θέσπισε τον κανονισμό (ΕΚ) 216/2001, της 29ης Ιανουαρίου 2001, για την τροποποίηση του κανονισμού 404/93 (ΕΕ L 31, σ. 2).
- 4 Το άρθρο 1 του κανονισμού 216/2001 προβλέπει την αντικατάσταση των άρθρων 16 έως 20 του κανονισμού 404/93, όπως αυτός τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1637/98 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998 (ΕΕ L 210, σ. 28). Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 216/2001 και του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 395/2001 της Επιτροπής, της 27ης Φεβρουαρίου 2001, περί καθορισμού ορισμένων ενδεικτικών ποσοτήτων και μεμονωμένων ανωτάτων ορίων για την έκδοση πιστοποιητικών κατά την εισαγωγή μπανανών στην Κοινότητα για το δεύτερο τρίμηνο του 2001, στο πλαίσιο των δασμολογικών ποσοτώσεων και της ποσότητας παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ (ΕΕ L 58, σ. 11), το άρθρο 1 του κανονισμού 216/2001 είναι εφαρμοστέο από 1ης Ιουλίου 2001.
- 5 Σύμφωνα με το άρθρο 17, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 404/93, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 216/2001, «[σ]το μέτρο που είναι αναγκαίο, η εισαγωγή μπανανών στην Κοινότητα εξαρτάται από την προσκόμιση πιστοποιητικού εισαγωγής, το οποίο εκδίδεται από τα κράτη μέλη μετά από αίτηση οποιουδήποτε ενδιαφερομένου, ανεξάρτητα από τον τόπο εγκατάστασής του στην Κοινότητα, υπό την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων που έχουν θεσπισθεί για την εφαρμογή των άρθρων 18 και 19».

- 6 Το άρθρο 18 του κανονισμού 404/93, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 216/2001, προέβλεπε τα εξής:

«1. Έκαστο έτος, από την 1η Ιανουαρίου, ανοίγονται οι ακόλουθες δασμολογικές ποσοστώσεις:

- α) δασμολογική ποσόστωση 2 200 000 τόνων καθαρού βάρους, αποκαλούμενη “ποσόστωση Α”.
- β) συμπληρωματική δασμολογική ποσόστωση 353 000 τόνων καθαρού βάρους, αποκαλούμενη “ποσόστωση Β”.
- γ) αυτόνομη δασμολογική ποσόστωση 850 000 τόνων καθαρού βάρους, αποκαλούμενη “ποσόστωση Γ”.

Οι ανωτέρω δασμολογικές ποσοστώσεις ανοίγονται για την εισαγωγή προϊόντων με καταγωγή οποιαδήποτε τρίτη χώρα.

Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται, βάσει συμφωνίας με τα συμβαλλόμενα μέρη του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) που έχουν ουσιώδες συμφέρον για την προμήθεια μπανάνας, να καταναίμει τις δασμολογικές ποσοστώσεις Α και Β μεταξύ των προμηθευτριών χωρών.

2. Στο πλαίσιο των δασμολογικών ποσοστώσεων Α και Β, οι εισαγωγές υπόκεινται στην είσπραξη δασμού 75 ευρώ ανά τόνο.

3. Στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσόστωσης Γ, οι εισαγωγές υπόκεινται στην είσπραξη δασμού 300 ευρώ ανά τόνο.

[...]

4. Εφαρμόζεται δασμολογική προτίμηση 300 ευρώ ανά τόνο στις εισαγωγές καταγωγής χωρών ΑΚΕ στο πλαίσιο των δασμολογικών ποσοστώσεων, καθώς και εκτός αυτών.

[...]»

- 7 Το άρθρο 19 του κανονισμού 404/93, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 216/2001, προβλέπει τα εξής:

«1. Η διαχείριση των δασμολογικών ποσοστώσεων μπορεί να διενεργείται κατ' εφαρμογήν της μεθόδου που βασίζεται στη συνεκτίμηση των παραδοσιακών εμπορικών ροών (σύμφωνα με τη μέθοδο που αποκαλείται "παραδοσιακοί/νεοεισερχόμενοι") ή/και [...] άλλων μεθόδων.

2. Η θεσπιζόμενη μέθοδος λαμβάνει υπόψη, κατά περίπτωση, την ανάγκη διατήρησης της ισορροπίας στον εφοδιασμό της κοινοτικής αγοράς.»

- 8 Δυνάμει του άρθρου 20, στοιχείο α', του ιδίου κανονισμού, όπως έχει τροποποιηθεί, η Επιτροπή έχει την εξουσία να θεσπίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 27 του εν λόγω κανονισμού, τους «τρόπους διαχείρισης [των] δασμολογικών ποσοστώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 18».
- 9 Οι ως άνω τρόποι διαχείρισης καθορίζονται από τον κανονισμό (ΕΚ) 896/2001 της Επιτροπής, της 7ης Μαΐου 2001, περί των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού 404/93 σχετικά με το καθεστώς εισαγωγής μπανανών στην Κοινότητα (ΕΕ L 126, σ. 6, στο εξής: καθεστώς του 2001). Σύμφωνα με το άρθρο του 32, ο κανονισμός 896/2001 άρχισε να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, ήτοι στις 9 Μαΐου 2001, αλλά ήταν εφαρμοστέος μόνον από την 1η Ιουλίου 2001.
- 10 Οι κανόνες που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό 896/2001 αντικαθιστούν εκείνους που καθορίστηκαν αρχικά με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1442/93 της Επιτροπής, της 10ης Ιουνίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του καθεστώτος εισαγωγής μπανανών στην Κοινότητα (ΕΕ L 142, σ. 6, στο εξής: καθεστώς του 1993), ο οποίος θεσπίστηκε δυνάμει του κανονισμού 404/93 και παρέμεινε σε ισχύ μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1998. Το καθεστώς του 1993 αντικαταστάθηκε από το καθεστώς που θέσπισε ο κανονισμός (ΕΚ) 2362/98 της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 1998, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 404/93 σχετικά με το καθεστώς εισαγωγής μπανανών στην Κοινότητα (ΕΕ L 293, σ. 32, στο εξής: καθεστώς του 1999), ο οποίος άρχισε να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1999.
- 11 Υπό το καθεστώς του 1993, τα πιστοποιητικά εισαγωγής κατανέμονταν σε τρεις κατηγορίες επιχειρηματιών (Α, Β και C). Οι κατηγορίες Α και Β υποδιαιρούνταν ανάλογα με ποια από τις τρεις διαφορετικές οικονομικές δραστηριότητες ασκούσαν οι επιχειρηματίες, ήτοι αγορά άωρων μπανανών ή πρωτογενή εισαγωγή (δραστηριότητα «α»), θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία άωρων μπανανών ως κάτοχοι ή δευτερογενή εισαγωγή (δραστηριότητα «β») και ωρίμανση άωρων μπανανών ως κάτοχοι και διάθεση των εν λόγω μπανανών στην αγορά (δραστηριότητα «γ») (βλ. άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1442/93). Η ως άνω κατανομή εφαρμόστηκε, τουλάχιστον όσον αφορά τους επιχειρηματίες των κατηγοριών Α

- και Β, σε σχέση με την τριετή περίοδο που προηγείται του έτους για το οποίο έχει ανοίξει η δασμολογική ποσόστωση (βλ. άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 1442/93).
- 12 Το ανωτέρω σύστημα κατανομής καταργήθηκε με το καθεστώς του 1999, το οποίο στηριζόταν, κατ' ουσίαν, σε μια διάκριση μεταξύ «παραδοσιακών [επιχειρηματιών]» και «νεοεμφανιζομένων [επιχειρηματιών]» (βλ. άρθρο 2 του κανονισμού 2362/98). Στο πλαίσιο του εν λόγω καθεστώτος, οι παραδοσιακοί επιχειρηματίες λάμβαναν, για κάθε έτος, μια ποσότητα αναφοράς που καθοριζόταν σε συνάρτηση με τις ποσότητες μπανανών που είχαν πράγματι εισαγάγει κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς. Σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 2362/98, για τις εισαγωγές που πραγματοποιήθηκαν το 1999, η περίοδος αναφοράς αποτελείτο από τα έτη 1994, 1995 και 1996.
- 13 Το καθεστώς του 2001 εισήγαγε ένα νέο σύστημα κατανομής των πιστοποιητικών εισαγωγής, το οποίο στηριζόταν, κατ' ουσίαν, σε μια διάκριση μεταξύ «παραδοσιακών [επιχειρηματιών]» και «μη παραδοσιακών [επιχειρηματιών]», λαμβανομένου υπόψη ότι οι πρώτοι υποδιαιρούνται σε «παραδοσιακούς [επιχειρηματίες] Α/Β» και σε «παραδοσιακούς [επιχειρηματίες] Γ».
- 14 Έτσι, το άρθρο 2 του κανονισμού 896/2001, όπως είχε διατυπωθεί αρχικώς, ορίζει ότι το 83 % των δασμολογικών ποσοστώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 404/93 ανοίγουν «για τους παραδοσιακούς [επιχειρηματίες] που ορίζονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1», ενώ το υπόλοιπο 17 % ανοίγει για τους «μη παραδοσιακούς [επιχειρηματίες] που ορίζονται στο άρθρο 6».
- 15 Ο τίτλος II του κανονισμού 896/2001, ο οποίος περιλαμβάνει τα άρθρα 3 έως 21, αφορά τη «διαχείριση των δασμολογικών ποσοστώσεων».

- 16 Τα άρθρα 3 έως 5 του ως άνω κανονισμού, όπως είχε διατυπωθεί αρχικώς, προέβλεπαν τα εξής:

«Άρθρο 3

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοείται ως:

- 1) “παραδοσιακός [επιχειρηματίας]”: ο οικονομικός παράγων, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, μεμονωμένος φορέας ή ομάδα, που είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα κατά τη διάρκεια της περιόδου που καθορίζει την ποσότητά του αναφοράς, ο οποίος αγόρασε από παραγωγούς, για λογαριασμό του, μια ελάχιστη ποσότητα μπανανών καταγωγής τρίτων χωρών, ή ενδεχομένως παρήγαγε μπανάνες, και στη συνέχεια τις απέστειλε και τις πώλησε στην Κοινότητα.

Η οριζόμενη στο προηγούμενο εδάφιο ενέργεια αποκαλείται στο εξής “πρωτογενής εισαγωγή”.

[...]

- 2) “Παραδοσιακός [επιχειρηματίας] A/B”: ο παραδοσιακός [επιχειρηματίας] ο οποίος πραγματοποίησε την ελάχιστη ποσότητα πρωτογενών εισαγωγών “μπανανών τρίτων χωρών” ή/και μπανανών “μη παραδοσιακών ΑΚΕ” σύμφωνα με τους ορισμούς που δίδονται στο άρθρο 16 του κανονισμού [404/93], στην τροποποιημένη έκδοσή του με τον κανονισμό [...] 1637/98 [...].

- 3) “Παραδοσιακός [επιχειρηματίας] Γ”: ο παραδοσιακός [επιχειρηματίας] ο οποίος πραγματοποίησε την ελάχιστη ποσότητα πρωτογενών εισαγωγών “παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ” σύμφωνα με τον ορισμό που δίδεται στο προαναφερόμενο άρθρο 16, στην τροποποιημένη έκδοσή του με τον κανονισμό [...] 1637/98.

Άρθρο 4

1. Η ποσότητα αναφοράς εκάστου παραδοσιακού [επιχειρηματία] Α/Β προσδιορίζεται, κατόπιν απλής γραπτής αιτήσεως του [επιχειρηματία], υποβαλλόμενης το αργότερο στις 11 Μαΐου 2001, με βάση τον μέσο όρο των πρωτογενών εισαγωγών μπανανών τρίτων χωρών ή/και μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ κατά τα έτη 1994, 1995 και 1996, οι οποίες λαμβάνονται υπόψη ως προς το έτος 1998 για τη διαχείριση της δασμολογικής ποσόστωσης εισαγωγής μπανανών καταγωγής τρίτων χωρών και των ποσοτήτων μη παραδοσιακών ΑΚΕ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19, παράγραφος 2, του κανονισμού [...] 404/93, οι οποίες εφαρμόζονται για την κατηγορία [επιχειρηματιών] της παραγράφου 1, [στοιχείο] α', του ίδιου άρθρου.

2. Η ποσότητα αναφοράς εκάστου παραδοσιακού [επιχειρηματία] C προσδιορίζεται, κατόπιν απλής γραπτής αιτήσεως του [επιχειρηματία], υποβαλλόμενης το αργότερο στις 11 Μαΐου 2001, με βάση τον μέσο όρο των πρωτογενών εισαγωγών παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ κατά τα έτη 1994, 1995 και 1996, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο των παραδοσιακών ποσοτήτων μπανανών χωρών ΑΚΕ ως προς το έτος 1998.

3. Οι [επιχειρηματίες] που προέρχονται από τη συγχώνευση παραδοσιακών [επιχειρηματιών], όπου έκαστος έλκει δικαιώματα δυνάμει του παρόντος κανονισμού, απολαύουν των ίδιων δικαιωμάτων με τους [επιχειρηματίες] από τους οποίους προέρχονται.

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή, το αργότερο στις 15 Μαΐου 2001, το σύνολο των ποσοτήτων αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2.

2. Λαμβάνοντας υπόψη τις ανακοινώσεις που πραγματοποιούνται κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 1, και σε συνάρτηση με τη διαθέσιμη ποσότητα των δασμολογικών ποσοστώσεων A/B και C, η Επιτροπή καθορίζει, αν συντρέχει λόγος, έναν συντελεστή προσαρμογής, που θα εφαρμοστεί στην ποσότητα αναφοράς κάθε [επιχειρηματία].

3. Σε περίπτωση εφαρμογής της παραγράφου 2, οι αρμόδιες αρχές κοινοποιούν σε κάθε [επιχειρηματία], το αργότερο στις 7 Ιουνίου 2001, την ποσότητά του αναφοράς εφαρμόζοντας τον συντελεστή προσαρμογής.

[...]»

17 Τα άρθρα 6 έως 12 του κανονισμού 896/2001 αφορούν τους μη παραδοσιακούς επιχειρηματίες.

18 Οι λεπτομέρειες σχετικά με την έκδοση των πιστοποιητικών εισαγωγής διευκρινίζονται στα άρθρα 13 έως 21 του ως άνω κανονισμού.

19 Δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, «επιπροστίθενται οι ποσότητες των δασμολογικών ποσοστώσεων Α και Β οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, [στοιχεία] α' και β', του κανονισμού [...] 404/93» και «[ο]ι αιτήσεις που υποβάλλονται στο πλαίσιο οποιασδήποτε εκ των δύο δασμολογικών ποσοστώσεων Α ή Β υποβάλλονται σε από κοινού επεξεργασία». Το άρθρο 13, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού αναφέρει ότι οι παραδοσιακοί επιχειρηματίες Α/Β μπορούν να υποβάλλουν αιτήσεις πιστοποιητικών εισαγωγής μόνο στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσόστωσης Α/Β και ότι οι παραδοσιακοί επιχειρηματίες C μπορούν να υποβάλλουν σχετικές αιτήσεις μόνο στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσόστωσης C. Η εν λόγω διάταξη ορίζει, επίσης, ότι οι διάφοροι αυτοί παραδοσιακοί επιχειρηματίες «μπορούν να υποβάλλουν αιτήσεις πιστοποιητικών εισαγωγής στο πλαίσιο της άλλης δασμολογικής ποσόστωσης, εάν είναι καταχωρημένοι ως μη παραδοσιακοί [επιχειρηματίες] στην εν λόγω δασμολογική ποσόστωση».

20 Σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 896/2001:

«Οι αιτήσεις έκδοσης πιστοποιητικού εισαγωγής υποβάλλονται, για κάθε τρίμηνο, στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους, οι οποίες παρατίθενται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού, κατά τη διάρκεια των επτά πρώτων ημερών του μήνα που προηγείται του τριμήνου για το οποίο εκδόθηκαν τα πιστοποιητικά.

Οι αιτήσεις έκδοσης πιστοποιητικού εισαγωγής υποβάλλονται στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους το οποίο προσδιόρισε την ποσότητα αναφοράς όσον αφορά τον παραδοσιακό [επιχειρηματία], και του κράτους μέλους όπου ο [επιχειρηματίας] είναι καταχωρημένος όσον αφορά τον μη παραδοσιακό [επιχειρηματία].»

21 Σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού 896/2001, «[ο]ι αρμόδιες αρχές ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις ποσότητες που αποτελούν αντικείμενο αιτήσεων έκδοσης πιστοποιητικού, εντός των δύο εργάσιμων ημερών που έπονται του τέλους της περιόδου υποβολής αιτήσεων», προσδιορίζοντας χωριστά, για εκάστη των δασμολογικών ποσοστώσεων Α/Β και C, τις αιτούμενες ποσότητες, αφενός, εκ μέρους των παραδοσιακών επιχειρηματιών Α/Β και C και, αφετέρου, εκ μέρους των μη παραδοσιακών επιχειρηματιών.

4) Είναι ενδεδειγμένο να υιοθετηθεί ταυτόσημος ορισμός των παραδοσιακών [επιχειρηματιών] για το σύνολο των δασμολογικών ποσοστώσεων και να προσδιοριστεί η ποσότητά τους αναφοράς σύμφωνα με τους ίδιους όρους, αλλά κατά διακεκριμένο τρόπο ανάλογα από το αν οι [επιχειρηματίες] αυτοί εφοδίασαν την κοινοτική αγορά με μπανάνες καταγωγής τρίτων χωρών εκτός ΑΚΕ ή με μπανάνες ΑΚΕ σε μη παραδοσιακές ποσότητες, ή αν εφοδίασαν την αγορά με μπανάνες ΑΚΕ σε παραδοσιακές ποσότητες, στη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, κατά την έννοια των ορισμών του άρθρου 16 του κανονισμού [...] 404/93, οι οποίοι είχαν εφαρμογή πριν από την τροποποίηση που επήλθε με τον κανονισμό [...] 216/2001.»

- 26 Η πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 896/2001 δικαιολογεί την επιλογή των ετών 1994, 1995 και 1996 ως «περιόδου αναφοράς» ως εξής:

«Είναι σκόπιμο να επιλεγεί ως περίοδος αναφοράς, για τον ορισμό των κατηγοριών [επιχειρηματιών] και τον υπολογισμό των ποσοτήτων αναφοράς των παραδοσιακών [επιχειρηματιών], η τριετής περίοδος 1994-1996. Η τριετής περίοδος 1994-1996 αποτελεί το τελευταίο τριετές διάστημα για το οποίο η Επιτροπή διαθέτει επαρκώς επαληθευμένα στοιχεία για τις πρωτογενείς εισαγωγές. Κατά το διάστημα αυτό ενδέχεται επίσης να επιλυθεί η από πολλών ετών σοβούσα διαμάχη με ορισμένους εμπορικούς εταίρους της Κοινότητας. Λαμβάνοντας υπόψη τα διαθέσιμα στοιχεία που έχουν συγκεντρωθεί για τη διαχείριση των ποσοστώσεων που άνοιξαν το 1998, δεν είναι ανάγκη να προβλεφθεί καταχώριση των παραδοσιακών [επιχειρηματιών].»

- 27 Μόλις οι αρμόδιες εθνικές αρχές των κρατών μελών ενημέρωσαν την Επιτροπή σχετικά με το σύνολο των ποσοτήτων αναφοράς που προέκυπταν από αιτήσεις που υπέβαλαν παραδοσιακοί επιχειρηματίες σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού 896/2001, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1121/2001, της 7ης Ιουνίου 2001, για τον καθορισμό των συντελεστών προσαρμογής που θα εφαρμοσθούν στην ποσότητα αναφοράς κάθε παραδοσιακού εμπορευόμενου στο πλαίσιο των δασμολογικών ποσοστώσεων κατά την εισαγωγή μπανανών (ΕΕ L 153, σ. 12). Δεδομένου ότι το σύνολο των ποσοτήτων αναφοράς ανερχόταν σε 1 964 154 τόνους

για όλους τους παραδοσιακούς επιχειρηματίες Α/Β (βλ. δεύτερη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1121/2001), η Επιτροπή καθόρισε, βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 1121/2001, τον συντελεστή προσαρμογής που προβλέπει το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 896/2001 για κάθε παραδοσιακό επιχειρηματία Α/Β σε «1,07883». Όσον αφορά τους παραδοσιακούς επιχειρηματίες C, η Επιτροπή καθόρισε τον συντελεστή προσαρμογής για καθένα από αυτούς σε «0,97286».

- 28 Το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 1121/2001 ορίζει ότι, «[γ]ια το δεύτερο εξάμηνο 2001, η ποσότητα αναφοράς κάθε παραδοσιακού [επιχειρηματία], που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού [...] 896/2001, μετά την εφαρμογή της ανωτέρω παραγράφου 1, πολλαπλασιάζεται με τον συντελεστή που έχει καθορισθεί στο άρθρο 28, παράγραφος 2, [του τελευταίου κανονισμού]».

Ιστορικό της διαφοράς

- 29 Στις 4 Οκτωβρίου 2000, η Επιτροπή διαβίβασε στο Συμβούλιο ανακοίνωση σχετικά με την εφαρμογή του κανόνα της «εξυπηρέτησης με χρονική σειρά προτεραιότητας» για το κοινοτικό καθεστώς της μπανάνας και σχετικά με τις επιπτώσεις από τη θέσπιση αποκλειστικής δασμολογικού συστήματος [COM(2000) 621 τελικό], στην οποία προβλέπει τη θέσπιση ανοικτού συστήματος κατανομής των πιστοποιητικών για την εισαγωγή μπανανών από τρίτες χώρες. Αρχικά, στις 9 Οκτωβρίου 2000, το Συμβούλιο θεώρησε την πρόταση αυτή ως «βάση για τη ρύθμιση της διαμάχης για τις μπανάνες, η οποία [μπορούσε] και [έπρεπε] να επιλυθεί ταχέως». Το Συμβούλιο κάλεσε τους «αρμόδιους φορείς» να «εξετάσουν τις τεχνικές πτυχές της ως άνω ανακοινώσεως λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, τις ανησυχίες που εξέφρασαν ορισμένες αντιπροσωπείες» και κάλεσε το Κοινοβούλιο να λάβει θέση επί της προτάσεως της Επιτροπής (ανακοινωθέν τύπου 12012/00 σχετικά με τη 2294η συνεδρίαση του Συμβουλίου, σ. 12 και 13).

- 30 Ενόσω οι αρμόδιες εθνικές αρχές και τα μέλη της επιτροπής διαχείρισης της μπανάνας εξέταζαν τις τεχνικές πτυχές της ως άνω ανακοινώσεως, η Επιτροπή προέβη σε διαπραγματεύσεις με τον αρμόδιο για το εμπόριο αντιπρόσωπο των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής προκειμένου να επιλύσει τη συνεχιζόμενη εμπορική διαμάχη μεταξύ της χώρας αυτής και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σχετικά με την ΚΟΑ μπανάνας.
- 31 Στις 7 Φεβρουαρίου 2001, λίγο μετά την έκδοση του κανονισμού 216/2001 του Συμβουλίου, η Επιτροπή διαβίβασε στο Κοινοβούλιο ανακοίνωση με τίτλο «Ειδικό πλαίσιο συνδρομής των παραδοσιακών προμηθευτών μπανάνας ΑΚΕ (κανονισμός (ΕΚ) 856/1999 του Συμβουλίου) — Έκθεση της Επιτροπής που υποβάλλεται ανά διετία 2000» [COM(2001) 67 τελικό]. Στο σημείο 4 της ανακοινώσεως αυτής που φέρει τον τίτλο «Τροποποίηση του κοινοτικού καθεστώτος μετά από τις αποφάσεις του ΠΟΕ», η Επιτροπή αναφέρει:

«Μετά από εις βάθος συζητήσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη, η Επιτροπή υπέβαλε, τον Νοέμβριο του 1999, πρόταση στο Συμβούλιο σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού 404/93. Η πρόταση αυτή περιελάμβανε την καθιέρωση ενός μεταβατικού συστήματος δασμολογικών ποσοστώσεων (με τρεις ποσοστώσεις), πριν από την εισαγωγή, το αργότερο το 2006, ενός αποκλειστικά δασμολογικού συστήματος. Κατά τη διάρκεια συζητήσεων με τρίτα μέρη, φάνηκε σαφώς ότι η προτιμητέα επιλογή ήταν ένα σύστημα διαχείρισης δασμολογικών ποσοστώσεων σύμφωνα με το οποίο η παροχή των αδειών πραγματοποιείται βάσει των παραδοσιακών εμπορικών ροών και σε ένα πλαίσιο ιστορικών αναφορών.

Μετά από μήνες εντατικών συζητήσεων, φάνηκε ότι είναι δύσκολο να επιτευχθεί η καθιέρωση ενός συστήματος δασμολογικών ποσοστώσεων στο πλαίσιο του οποίου η έκδοση αδειών γίνεται, είτε βάσει ιστορικών αποτελεσμάτων, είτε μέσω δημοπράτησης και ότι οι συζητήσεις για τις περιόδους ιστορικής αναφοράς ήταν σε αδιέξοδο. Η Επιτροπή πρότεινε, συνεπώς, στην ανακοίνωσή της στο Συμβούλιο του Ιουλίου ότι θα πρέπει η Επιτροπή να ολοκληρώσει την εξέταση της μεθόδου «[της εξυπηρέτησης με χρονική σειρά προτεραιότητας]» (first come, first served) (FCFS) της διαχείρισης των ποσοστώσεων. Αυτό έγινε αποδεκτό από το Συμβούλιο

και τον Οκτώβριο του 2000, μετά από την αξιολόγηση της μεθόδου FCFS, η Επιτροπή υπέβαλε μια νέα ανακοίνωση στο Συμβούλιο, αναφέροντας ότι θεωρεί τη μέθοδο FCFS βιώσιμη επιλογή.

[...]

Η ανακοίνωση αυτή είχε εξεταστεί στο πλαίσιο του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων της 9ης Οκτωβρίου 2000 που έγινε στο Λουξεμβούργο. Το Συμβούλιο αναμένεται να λάβει επισήμως θέση μετά την έκδοση γνώμης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Κατά τη διάρκεια της συνόδου της στις Βρυξέλλες, στις 9-12 Οκτωβρίου, η μεικτή κοινοβουλευτική συνέλευση εξέδωσε απόφαση για τη μεταρρύθμιση του καθεστώτος της ΕΕ στον τομέα της μπανάνας.»

- 32 Στις 11 Απριλίου 2001, η Επιτροπή και οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής συνήψαν ένα «μνημόνιο συμφωνίας ΗΠΑ-ΕΕ για τις μπανάνες» (στο εξής: μνημόνιο συμφωνίας ΗΠΑ-ΕΕ).
- 33 Το μνημόνιο συμφωνίας ΗΠΑ-ΕΕ προβλέπει ότι η Κοινότητα θα καθιερώσει, το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 2006, ένα «αποκλειστικά δασμολογικό σύστημα» για τις εισαγωγές μπανανών. Το εν λόγω μνημόνιο αναφέρει ότι, «κατά την ενδιάμεση περίοδο», η Κοινότητα θα εφαρμόσει ένα καθεστώς εισαγωγής που στηρίζεται στα «προγενέστερα πιστοποιητικά» και προβλέπει συναφώς δύο μεταβατικά στάδια.
- 34 Κατά το πρώτο στάδιο, το οποίο άρχισε να ισχύει την 1η Ιουλίου 2001, η Κοινότητα οφείλει να καθιερώσει μια ενιαία δασμολογική ποσόστωση όγκου 2 200 000 τόνων («ποσόστωση Α») και μια αυτοτελή δασμολογική ποσόστωση όγκου 353 000 τόνων («ποσόστωση Β»). Οι ως άνω δασμολογικές ποσοστώσεις αποτελούν αντικείμενο διαχείρισεως ως μία και μοναδική ποσόστωση και, ως εκ τούτου, ο συνολικός όγκος της ποσοστώσεως ανέρχεται σε 2 553 000 τόνους. Ο δασμός που θα επιβληθεί για

τις μπανάνες που εισάγονται στο πλαίσιο των ποσοστώσεων Α και Β δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 75 ευρώ ανά τόνο. Επίσης, η Κοινότητα οφείλει να σταθεροποιήσει τη δασμολογική ποσόστωση C στους 850 000 τόνους. Η δασμολογική ποσόστωση Α/Β είναι ανοικτή μέχρι ποσοστού 83% στους παραδοσιακούς επιχειρηματίες σε συνάρτηση με τον «τελικό μέσο ετήσιο όγκο αναφοράς (“όγκος αναφοράς”) για [την περίοδο] 1994-1996 που αντιστοιχεί σε κάθε “παραδοσιακό” επιχειρηματία που δικαιούται τις ποσοστώσεις “Α/Β”». Οι δικαιούχοι «παραδοσιακοί» επιχειρηματίες «καθορίζονται σε συνάρτηση με τα πιστοποιητικά που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο α’, του κανονισμού 404/93 και το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α’, του κανονισμού 1442/93 για την “κατηγορία Α, δραστηριότητα α)”». Εξάλλου, δεν [είναι] αναγκαίο να προσκομίσουν οι εισαγωγείς νέα αποδεικτικά στοιχεία». Το υπόλοιπο 17% των πιστοποιητικών για τη δασμολογική ποσόστωση Α/Β πρέπει να καταμετρηθεί σε μια νέα κατηγορία επιχειρηματιών που έχουν οριστεί ως «μη παραδοσιακοί» επιχειρηματίες. Το ως άνω μνημόνιο συμφωνίας απαγορεύει τη χρησιμοποίηση πιστοποιητικών της ποσοστώσεως C για την εισαγωγή μπανανών της ποσοστώσεως Α/Β και αντιστρόφως.

- 35 Κατά το δεύτερο στάδιο, το οποίο ισχύει από το 2002, έχει προβλεφθεί ότι διατηρούνται σε ισχύ, μεταξύ άλλων, οι κανόνες του πρώτου μεταβατικού σταδίου, αλλά ότι το τμήμα «Β» της ενοποιημένης ποσοστώσεως «Α/Β» θα αυξηθεί κατά 100 000 τόνους, με αποτέλεσμα η συνολική διαθέσιμη ετήσια ποσόστωση να ανέρχεται σε 2 653 000 τόνους.
- 36 Στις 30 Απριλίου 2001, η Επιτροπή και η Δημοκρατία του Ισημερινού συνήψαν μνημόνιο συμφωνίας το οποίο έχει, κατ’ ουσίαν, την ίδια διατύπωση με το μνημόνιο συμφωνίας ΗΠΑ-ΕΕ προκειμένου να λήξει η εμπορική διαμάχη μεταξύ της Κοινότητας και της χώρας αυτής στον τομέα της μπανάνας.

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 37 Η Comafrica SpA και η Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. (στο εξής: προσφεύγουσες-ενάγουσες) είναι εταιρίες εγκατεστημένες, αντιστοίχως, στην Ιταλία και στη Γερμανία. Είναι μέλη του ομίλου εταιριών Dole ο οποίος διευθύνεται

από την Dole Food Company Corp., η οποία είναι εγκατεστημένη στην Καλιφόρνια (Ηνωμένες Πολιτείες). Ο εν λόγω όμιλος δραστηριοποιείται παγκοσμίως στους τομείς της παραγωγής, επεξεργασίας, διανομής και διαθέσεως στην αγορά, μεταξύ άλλων, φρέσκων φρούτων και λαχανικών, περιλαμβανομένων των μπανανών.

- 38 Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες είναι καταχωρισμένες ως παραδοσιακοί επιχειρηματίες A/B στην Ιταλία και τη Γερμανία, σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού 896/2001.
- 39 Στις 6 Ιουνίου 2001, η Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (ομοσπονδιακή αρχή για τη γεωργία και τη διατροφή), εθνική αρμόδια αρχή της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, ενημέρωσε την προσφεύγουσα-ενάγουσα Dole Fresh Fruit Europe Ltd and Co. (στο εξής: Dole) σχετικά με το μερίδιό της στη δασμολογική ποσόστωση A/B που χορηγείται στους παραδοσιακούς επιχειρηματίες για το δεύτερο εξάμηνο του 2001, όπως υπολογίστηκε σύμφωνα με τους κανονισμούς 896/2001 και 1121/2001 (στο εξής: προσβαλλόμενοι κανονισμοί).
- 40 Στις 8 Ιουνίου 2001, το Ministero del commercio con l'estero (Υπουργείο Εξωτερικού Εμπορίου), αρμόδια εθνική αρχή της Ιταλικής Δημοκρατίας, ενημέρωσε την Comafrica SpA (στο εξής: Comafrica) σχετικά με το μερίδιό της στην προαναφερθείσα δασμολογική ποσόστωση A/B για το δεύτερο εξάμηνο του 2001, όπως υπολογίστηκε σύμφωνα με τους προσβαλλόμενους κανονισμούς.
- 41 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 19 Ιουνίου 2001, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες άσκησαν την παρούσα προσφυγή-αγωγή.
- 42 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία στις 21 Ιουνίου 2001, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες υπέβαλαν αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων, αποσκοπούσα στο να διαταχθεί η αναστολή εκτελέσεως των προσβαλλόμενων κανονισμών, κατά το μέτρο που αυτοί τις θίγουν, και, επικουρικώς, erga omnes.

- 43 Με διάταξη της 12ης Σεπτεμβρίου 2001, T-139/01 R, Comafrica και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής (Συλλογή 2001, σ. II-2415), ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου απέρριψε την ως άνω αίτηση και επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα.
- 44 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία στις 5 Οκτωβρίου 2001, το Βασίλειο της Ισπανίας ζήτησε να παρέμβει στην παρούσα υπόθεση υπέρ της Επιτροπής. Η Επιτροπή και οι προσφεύγουσες-ενάγουσες κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί της εν λόγω αιτήσεως, αντιστοίχως, στις 18 και 22 Οκτωβρίου 2001.
- 45 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία στις 25 Οκτωβρίου 2001, η Simba Spa (στο εξής: Simba) ζήτησε να παρέμβει στην παρούσα υπόθεση υπέρ των προσφευγουσών-εναγουσών. Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες και η Επιτροπή κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί της εν λόγω αιτήσεως, αντιστοίχως, στις 9 και 23 Νοεμβρίου 2001.
- 46 Με έγγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία στις 22 Οκτωβρίου 2001, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες υπέβαλαν αίτηση εμπιστευτικής μεταχειρίσεως, έναντι του Βασιλείου της Ισπανίας, ορισμένων στοιχείων του δικογράφου της προσφυγής-αγωγής τους. Με έγγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία στις 9 Νοεμβρίου 2001, υπέβαλαν την ίδια αίτηση έναντι της Simba.
- 47 Με διάταξη του πέμπτου τμήματος της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-139/01, Comafrica και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής (Συλλογή 2002, σ. II-799), το Πρωτοδικείο επέτρεψε την παρέμβαση του Βασιλείου της Ισπανίας υπέρ της Επιτροπής. Επίσης, το Πρωτοδικείο επέτρεψε την παρέμβαση της Simba υπέρ των προσφευγουσών-εναγουσών. Δεδομένου ότι η αίτηση παρεμβάσεως της Simba κατατέθηκε μετά τη λήξη της προθεσμίας που τάσσει το άρθρο 116, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας, επιτράπη στη Simba μόνο να υποβάλει τις παρατηρήσεις της βάσει της εκθέσεως ακροατηρίου που επρόκειτο να της κοινοποιηθεί, κατά την προφορική διαδικασία. Τέλος, το Πρωτοδικείο δέχθηκε την αίτηση εμπιστευτικής μεταχειρίσεως έναντι του Βασιλείου της Ισπανίας.

- 48 Το Βασίλειο της Ισπανίας κατέθεσε υπόμνημα παρεμβάσεως στις 21 Μαρτίου 2002, επί του οποίου οι προσφεύγουσες-ενάγουσες και η Επιτροπή κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους στις 5 Ιουνίου 2002.
- 49 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, κάλεσε τους κύριους διαδίκους να απαντήσουν γραπτώς σε ορισμένες ερωτήσεις, πράγμα που έπραξαν οι εν λόγω διάδικοι εντός των ταχθεισών προθεσμιών.
- 50 Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση που διεξήχθη στις 18 Νοεμβρίου 2003.

Αιτήματα των διαδίκων

- 51 Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει την προσφυγή-αγωγή παραδεκτή·
- να ακυρώσει τους προσβαλλόμενους κανονισμούς, κατά το μέτρο που θίγουν τις προσφεύγουσες-ενάγουσες, ή, επικουρικώς, να ακυρώσει τους εν λόγω κανονισμούς *erga omnes*·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστησαν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες κατόπιν της εκδόσεως των προσβαλλομένων κανονισμών·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

52 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει τα ακυρωτικά αιτήματα ως απαράδεκτα και, επικουρικώς, ως αβάσιμα·

— να απορρίψει τα αιτήματα αποζημιώσεως ως αβάσιμα·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες-ενάγουσες στα δικαστικά έξοδα.

53 Το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει τα ακυρωτικά αιτήματα ως απαράδεκτα και, επικουρικώς, ως αβάσιμα·

— να απορρίψει τα αιτήματα αποζημιώσεως ως αβάσιμα·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες-ενάγουσες στα δικαστικά έξοδα.

54 Η Simba ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τους προσβαλλόμενους κανονισμούς·

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού των ακυρωτικών αιτημάτων

Επιχειρήματα των διαδίκων

Επί του κανονισμού 896/2001

- 55 Κατ' αρχάς, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ισχυρίζονται ότι ο κανονισμός 896/2001 τις αφορά ατομικά.
- 56 Πρώτον, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν ότι ο ως άνω κανονισμός πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι συνιστά δέσμη ατομικών αποφάσεων.
- 57 Συναφώς, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες επισημαίνουν ότι η κατηγορία επιχειρηματιών, η οποία καθορίζεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 896/2001, και της οποίας αυτές αποτελούν μέρος, συνιστά έναν «σταθερό και κλειστό κύκλο». Συγκεκριμένα, η εν λόγω διάταξη αφορά μόνον τους παραδοσιακούς επιχειρηματίες που διαθέτουν ποσότητες αναφοράς ως προς την κατηγορία Α, δραστηριότητα α), για την περίοδο 1994-1996 «οι οποίες λαμβάνονται υπόψη ως προς το έτος 1998».

- 58 Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν ότι η Επιτροπή, όταν εξέδωσε τον κανονισμό 896/2001, ήταν εν γνώσει της ταυτότητας και του συνολικού αριθμού των επιχειρηματιών που ανήκουν στην ως άνω κατηγορία καθώς και των ατομικών ποσοτήτων αναφοράς των εν λόγω επιχειρηματιών για τα έτη 1994 έως 1996, καθόσον αυτοί είχαν καταχωριστεί το 1998. Επομένως, κατά τις προσφεύγουσες-ενάγουσες, η Επιτροπή γνώριζε «ποιοι επιχειρηματίες edικαιούνται να λάβουν πιστοποιητικά εισαγωγής και τις ποσότητες που επρόκειτο να χορηγηθούν στους εν λόγω επιχειρηματίες». Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ισχυρίζονται ότι ο ως άνω κανονισμός είχε ως αποτέλεσμα τον άμεσο καθορισμό της οριστικής ποσότητας αναφοράς εκάστου των εν λόγω επιχειρηματιών, εφόσον ορίζει, στο άρθρο του 4, παράγραφος 1, ότι η εν λόγω ποσότητα αντιστοιχεί στην ποσότητα αναφοράς που στηρίζεται στις πρωτογενείς εισαγωγές οι οποίες πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια των ετών 1994 έως 1996 και οι οποίες λαμβάνονται υπόψη ως προς το έτος 1998 και ότι ούτε η Επιτροπή ούτε οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών έχουν την εξουσία να τροποποιήσουν ή να διορθώσουν τα εν λόγω στοιχεία. Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες, επικαλούμενες τα ίδια στοιχεία, ισχυρίζονται ότι οι επιχειρηματίες γνώριζαν, αφότου εκδόθηκε ο κανονισμός 896/2001, την οριστική ποσότητα αναφοράς που επρόκειτο να τους χορηγηθεί.
- 59 Κατά τις προσφεύγουσες-ενάγουσες, το γεγονός ότι ο συντελεστής προσαρμογής μπορεί να εφαρμοστεί μεταγενεστέρως δεν ασκεί επιρροή, καθόσον «τούτο ουδόλως θίγει τη βασική αρχή [ότι] κάθε ατομική ποσότητα αναφοράς είχε καθοριστεί το 1998». Περαιτέρω, η Επιτροπή δεν μπορεί να επικαλεστεί το γεγονός ότι δεν μπορούσε να προβλέψει εκ των προτέρων ποιοι επιχειρηματίες θα υπέβαλλαν γραπτή αίτηση. Συναφώς, η Επιτροπή συγχέει τον ατομικό χαρακτήρα των δικαιωμάτων που χορηγεί ο κανονισμός 896/2001 και την επιλογή που προσφέρεται στον δικαιούχο να κάνει χρήση ή όχι των εν λόγω δικαιωμάτων.
- 60 Τέλος, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες εκτιμούν ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να αντλήσει επιχειρήματα από την απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 1999, C-73/97 Ρ, Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ. (Συλλογή 1999, σ. I-185), επισημαίνοντας ότι η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η ως άνω απόφαση δεν έθετε εν αμφιβόλω έναν κανονισμό εφαρμογής της Επιτροπής, όπως είναι ο κανονισμός 896/2001, αλλά έναν κανονισμό που καθόριζε τον ομοιόμορφο συντελεστή μείωσης για το έτος 1994. Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προσθέτουν ότι, σε αντίθεση με την κατάσταση που ήταν επίμαχη στην ίδια αυτή υπόθεση, ο κανονισμός 896/2001 ουδόλως επιτρέπει στην Επιτροπή ή στις αρμόδιες εθνικές αρχές να τροποποιήσουν μεταγενεστέρως την ατομική ποσότητα αναφοράς των επιχειρηματιών.

- 61 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες υποστηρίζουν ότι ο κανονισμός 896/2001 περιέχει ειδικές διατάξεις που αποδεικνύουν σαφώς ότι ο εν λόγω κανονισμός δεν συντάχθηκε κατά τρόπο αφηρημένο και ότι ελήφθη ρητώς υπόψη «κάθε παραδοσιακός επιχειρηματίας που προσδιορίστηκε ρητώς».
- 62 Τρίτον, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες εκθέτουν ότι είναι δύο εκ των «τεσσάρων επιλεγέντων [Αμερικανών] επιχειρηματιών» που μνημονεύονται σε έγγραφο το οποίο προσκόμισε η Επιτροπή στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων που κατέληξαν στη σύναψη του μνημονίου συμφωνίας ΗΠΑ-ΕΕ, το οποίο περιέχεται στο παράρτημα 7 του δικογράφου της προσφυγής-αγωγής και το οποίο «προσδιορίζει τις συνολικές ποσότητες αναφοράς τεσσάρων επιχειρηματιών στον κανονισμό». Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ισχυρίζονται ότι το ως άνω μνημόνιο συμφωνίας «μεταφέρθηκε στο κοινοτικό δίκαιο» με τον κανονισμό 896/2001 και ότι τα δύο αυτά νομοθετήματα είχαν ως αντικείμενο να διασφαλιστεί ότι οι «τέσσερις επιλεγέντες Αμερικανοί επιχειρηματίες» δύνανται να εξακολουθήσουν να εφοδιάζουν την Κοινότητα με μπανάνες μέχρι ορισμένες ποσότητες, τούτο δε εξασφαλίζοντας τη χορήγηση στους εν λόγω επιχειρηματίες ορισμένου αριθμού πιστοποιητικών εισαγωγής. Ο αρμόδιος για το εμπόριο αντιπρόσωπος των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής είχε διαπραγματευθεί την επίλυση της διαφοράς σχετικά με την ΚΟΑ μπανάνας με σκοπό να προστατευθούν οι ως άνω τέσσερις επιχειρηματίες. Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες εμμένουν στο γεγονός ότι το μνημόνιο συμφωνίας ΗΠΑ-ΕΕ συνιστά λύση που αποτέλεσε αντικείμενο διαπραγματεύσεως μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής και της Κοινότητας.
- 63 Τέταρτον, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ισχυρίζονται ότι διακρίνονται από κάθε άλλο πρόσωπο που μπορεί να θιγεί από τον κανονισμό 896/2001. Προς στήριξη του εν λόγω ισχυρισμού, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν ότι:

- είναι παραδοσιακοί επιχειρηματίες και όχι μη παραδοσιακοί επιχειρηματίες·
- ανήκουν στη «μικρή ομάδα» παραδοσιακών επιχειρηματιών που διέθεταν ποσότητες αναφοράς στο πλαίσιο της κατηγορίας Α, δραστηριότητα α), το 1998, σε αντίθεση με τους επιχειρηματίες που διέθεταν ποσότητες αναφοράς στο πλαίσιο της κατηγορίας Α, δραστηριότητες β) ή γ), το 1998·

- ο κανονισμός 896/2001 καταρτίστηκε σαφώς προκειμένου να αποκλειστούν από το πεδίο εφαρμογής του οι επιχειρηματίες που κατείχαν ποσότητες αναφοράς στο πλαίσιο της κατηγορίας Α, δραστηριότητες β) ή γ) το 1998 και προκειμένου να «περιοριστεί ο αριθμός των δικαιούχων επιχειρηματιών στη μικρή ομάδα επιχειρηματιών που εμπίπτουν στην κατηγορία Α, δραστηριότητα α)».
- 64 Εν συνεχεία, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες εκτιμούν ότι ο κανονισμός 896/2001 τις αφορά άμεσα, εφόσον ο προσδιορισμός των δικαιωμάτων τους δεν κατέστησε αναγκαία την έκδοση καμίας ενδιάμεσης πράξεως οιασδήποτε αρχής.
- 65 Συναφώς, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες επισημαίνουν ότι υφίσταται ουσιώδης διαφορά μεταξύ του ως άνω κανονισμού και των κανονισμών που ήσαν επίμαχοι στις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ. και η απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουλίου 2001, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 και T-225/99, Comafrica και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής (Συλλογή 2001, σ. II-1975), κατά την έννοια ότι οι τελευταίοι κανονισμοί περιείχαν όλοι διατάξεις που καθιστούν δυνατή την εξακρίβωση του αν οι αιτήσεις για τη χορήγηση ποσοτήτων αναφοράς που υπέβαλαν οι επιχειρηματίες περιείχαν σφάλματα και, ενδεχομένως, τη διόρθωση των εν λόγω σφαλμάτων. Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες διευκρινίζουν ότι οι ως άνω διορθώσεις μπορούσαν να πραγματοποιηθούν σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, μέχρι τον καθορισμό του συντελεστή προσαρμογής, και ότι, ως εκ τούτου, κατά την ημερομηνία δημοσίευσής των ίδιων κανονισμών, οι αιτούντες την έκδοση πιστοποιητικών εισαγωγής δεν είχαν τη βεβαιότητα ότι οι αιτούμενες ποσότητες αναφοράς δεν επρόκειτο να τροποποιηθούν μεταγενεστέρως. Αντιθέτως, κατά τις προσφεύγουσες-ενάγουσες, κατά το χρονικό σημείο εκδόσεως ή/και δημοσίευσής του κανονισμού 896/2001, κάθε αιτών γνώριζε ποια ήταν η ποσότητα αναφοράς την οποία εδικαιούτο, χωρίς να μπορούν η Επιτροπή ή οι αρμόδιες εθνικές αρχές να μεταβάλουν την εν λόγω ποσότητα, «έστω και αν υποπτεύονταν, γνώριζαν ή όφειλαν να γνωρίζουν ότι τα στοιχεία αυτά ήσαν ανακριβή».
- 66 Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προσθέτουν ότι η παρούσα υπόθεση διαφέρει, επίσης, από την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Νοεμβρίου 1990, C-354/87, Weddel κατά Επιτροπής (Συλλογή 1990, σ. I-3847). Διευκρινίζουν ότι, στην τελευταία αυτή υπόθεση, η οριστική ποσότητα αναφοράς

είχε καθοριστεί από τα κράτη μέλη, ενώ, εν προκειμένω, η ποσότητα αναφοράς έχει ήδη καθοριστεί από τον ίδιο τον κανονισμό 896/2001, με δεδομένο ότι μόνον ένας συντελεστής προσαρμογής είναι εφαρμοστέος στην περίπτωση που το ποσό των ποσοτήτων αναφοράς που αποτελούν αντικείμενο αιτήσεως αποκλίνει από τη συνολική διαθέσιμη ποσότητα.

67 Η Επιτροπή και το Βασίλειο της Ισπανίας αμφισβητούν, κατ' αρχάς, ότι ο κανονισμός 896/2001 αφορά ατομικά τις προσφεύγουσες-ενάγουσες.

68 Πρώτον, η Επιτροπή και το Βασίλειο της Ισπανίας υπογραμμίζουν ότι ο ως άνω κανονισμός αποτελεί κανονιστική πράξη γενικής ισχύος και δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά δέσμη ατομικών αποφάσεων. Συγκεκριμένα, ο εν λόγω κανονισμός προβλέπει γενικούς κανόνες που είναι εφαρμοστέοι επί του συνόλου των επιχειρηματιών οι οποίοι επιθυμούν να λάβουν ποσότητα αναφοράς για την εισαγωγή μπανανών το 2001. Επιπλέον, ο κανονισμός αυτός εφαρμόζεται επί αντικειμενικώς προσδιοριζόμενων καταστάσεων και παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων που προσδιορίζονται κατά αφηρημένο τρόπο.

69 Η Επιτροπή αμφισβητεί τον ισχυρισμό των προσφευγουσών-εναγουσών ότι ο κανονισμός 896/2001 εφαρμόζεται σε έναν «σταθερό και κλειστό κύκλο» επιχειρηματιών, των οποίων η Επιτροπή γνωρίζει την ταυτότητα και τα χαρακτηριστικά. Υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, η γενική ισχύς και, επομένως, ο κανονιστικός χαρακτήρας μιας πράξεως δεν θίγεται από τη δυνατότητα, κατά το μάλλον ή ήττον, ακριβούς προσδιορισμού του αριθμού ή ακόμα και της ταυτότητας των υποκειμένων δικαίου επί των οποίων εφαρμόζεται σε μια δεδομένη στιγμή, εφόσον διαπιστώνεται ότι η εφαρμογή αυτή πραγματοποιείται δυνάμει αντικειμενικής νομικής ή πραγματικής καταστάσεως καθοριζόμενης από την πράξη σε σχέση με τον σκοπό που αυτή επιδιώκει (απόφαση Comaffrica και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 100). Πάντως, ο κανονισμός 896/2001 εφαρμόζεται επί των προσφευγουσών-εναγουσών, καθώς και επί του συνόλου των παραδοσιακών επιχειρηματιών, «λόγω του ότι οι εν λόγω επιχειρηματίες ζήτησαν να τους χορηγηθεί ποσότητα αναφοράς και προκειμένου να διασφαλιστεί η μη υπέρβαση της δασμολογικής ποσοστώσεως.»

- 70 Η Επιτροπή προσθέτει ότι, όταν εξέδωσε τον κανονισμό 896/2001, δεν γνώριζε, ούτε μπορούσε να γνωρίζει, με ακρίβεια την κατηγορία των επιχειρηματιών που επρόκειτο να ζητήσουν ποσότητα αναφοράς ως προς το καθεστώς του 2001. Συναφώς, η Επιτροπή παρατηρεί ότι ορισμένοι από τους επιχειρηματίες που είχαν ζητήσει ποσότητα αναφοράς για το έτος 1998 είχαν εν τω μεταξύ παύσει τις δραστηριότητές τους ή είχαν συγχωνευθεί με άλλους επιχειρηματίες και ότι δεν είχε καμία δυνατότητα να γνωρίζει την ταυτότητα των διαδόχων τους. Ομοίως, ορισμένοι επιχειρηματίες ενδέχεται να είχαν επιλέξει να καταχωριστούν ως μη παραδοσιακοί επιχειρηματίες, παρά ως παραδοσιακοί, στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσοστώσεως Α/Β. Επίσης, η Επιτροπή αναφέρει ότι το άρθρο 4 του κανονισμού 896/2001 δεν έχει ως αποτέλεσμα να χορηγείται αυτομάτως μια ποσότητα αναφοράς σε κάθε παραδοσιακό επιχειρηματία που είχε λάβει ποσότητα αναφοράς ως προς το έτος 1998, δεδομένου ότι οι επιχειρηματίες όφειλαν να υποβάλουν γραπτή αίτηση προς τούτο το αργότερο στις 11 Μαΐου 2001. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν μπορούσε να προβλέψει το αποτέλεσμα που θα είχε ο κανονισμός 896/2001 επί των διαφόρων επιχειρηματιών, καθόσον η ποσότητα αναφοράς που επρόκειτο να χορηγηθεί σε καθένα από αυτούς εξηρτάτο από το συνολικό επίπεδο των αιτήσεων. Έτσι, η Επιτροπή παρατηρεί ότι το σύνολο των ποσοτήτων αναφοράς που αποτέλεσαν αντικείμενο αιτήσεως εκ μέρους των παραδοσιακών επιχειρηματιών Α/Β ανερχόταν σε 1 964 000 τόνους και ότι, αν όλοι οι παραδοσιακοί επιχειρηματίες Α/Β που είχαν δικαίωμα να υποβάλουν τέτοια αίτηση το είχαν πράξει, το ως άνω σύνολο θα ανερχόταν σε 1 971 000 τόνους.
- 71 Δεύτερον, η Επιτροπή προβάλλει ότι οι προσφεύγουσες-ενάγουσες δεν διευκρινίζουν τις ειδικές διατάξεις του κανονισμού 896/2001 που αποδεικνύουν σαφώς ότι ο εν λόγω κανονισμός δεν συντάχθηκε κατά τρόπο αφηρημένο. Εν πάση περιπτώσει, ο κανονισμός αυτός δεν περιέχει καμία διάταξη που να προσδιορίζει ρητώς ή σιωπηρώς τις προσφεύγουσες-ενάγουσες ούτε κανένα άλλο συγκεκριμένο επιχειρηματία, ή που θα μπορούσε να συνεπάγεται ότι οι προσφεύγουσες-ενάγουσες τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης από οποιονδήποτε άλλο παραδοσιακό επιχειρηματία.
- 72 Τρίτον, η Επιτροπή αμφισβητεί ότι το μνημόνιο συμφωνίας ΗΠΑ-ΕΕ αποτέλεσε αντικείμενο διαπραγματεύσεως με σαφή σκοπό να προστατευθούν «τέσσερις επιλεγέντες [Αμερικανοί] επιχειρηματίες», μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται οι προσφεύγουσες-ενάγουσες. Η Επιτροπή δέχεται ότι το καθεστώς του 2001 θεσπίστηκε εν μέρει για να αντανακλά τον «μηχανισμό που συμφωνήθηκε» με τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, αλλά υπογραμμίζει ότι είναι προφανές ότι αυτή αποσκοπούσε προπάντων στο να εκτελέσει τις διατάξεις του κανονισμού 404/93 και, εν τέλει, του άρθρου 33 ΕΚ. Η Επιτροπή προβάλλει ότι δεν είναι σε θέση να επιβεβαιώσει αν ο αρμόδιος για το εμπόριο αντιπρόσωπος των Ηνωμένων

Πολιτειών Αμερικής διαπραγματεύθηκε την επίλυση της σχετικής με την ΚΟΑ μπανάνας διαφοράς με σκοπό να επιτύχει ορισμένο αποτέλεσμα υπέρ των προσφευγουσών-εναγουσών. Εν πάση περιπτώσει, η θέση που έλαβε μια τρίτη χώρα στο πλαίσιο διαπραγματεύσεων δεν ασκεί επιρροή επί του ζητήματος αν ένας κανονισμός αφορά ατομικά έναν προσφεύγοντα. Εξάλλου, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι οι διαπραγματεύσεις που διενεργήθηκαν μεταξύ της Κοινότητας και των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής ήσαν «πολιτικές διαπραγματεύσεις στο πλαίσιο του δημοσίου διεθνούς δικαίου» και ότι οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ουδόλως είχαν εμπλακεί σε αυτές.

- 73 Τέταρτον, η Επιτροπή και το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζουν ότι οι προσφεύγουσες-ενάγουσες δεν αποδεικνύουν, με άλλα στοιχεία, ότι ο κανονισμός 896/2001 τις θίγει λόγω ορισμένων ειδικών ιδιοτήτων τους ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τις χαρακτηρίζει σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο.
- 74 Πέμπτον, η Επιτροπή παρατηρεί ότι, σε αντίθεση με ό,τι αφήνουν να εννοηθεί οι προσφεύγουσες-ενάγουσες, ουδόλως στηρίζεται στην προπαρατεθείσα απόφαση Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ. προκειμένου να δικαιολογήσει τον ισχυρισμό της ότι ο κανονισμός 896/2001 δεν αφορά ατομικά τις τελευταίες.
- 75 Εν συνεχεία, η Επιτροπή προβάλλει ότι ο κανονισμός 896/2001 δεν αφορά άμεσα τις προσφεύγουσες-ενάγουσες, δεδομένου ότι η νομική κατάστασή τους, καθόσον αφορά την ποσότητα αναφοράς, θα προσδιοριστεί μόνον αφότου υποβληθούν και τύχουν επεξεργασίας όλες οι αιτήσεις για τον καθορισμό της ποσότητας αναφοράς δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 896/2001 και αφότου καθοριστεί ο συντελεστής προσαρμογής.

Επί του κανονισμού 1121/2001

- 76 Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν ότι ο κανονισμός 1121/2001 τις αφορά άμεσα και ατομικά. Εκτιμούν ότι πληρούν τα κριτήρια του παραδεκτού που καθορίστηκαν από το Δικαστήριο με τις προαναφερθείσες αποφάσεις του Weddel κατά Επιτροπής και Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ.

77 Συναφώς, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες διευκρινίζουν ότι:

- ο συντελεστής προσαρμογής που προβλέπει ο ως άνω κανονισμός καθορίζεται βάσει δύο στοιχείων, ήτοι, αφενός, της συνολικής ποσότητας αναφοράς και, αφετέρου, της συνολικής διαθέσιμης ποσοστώσεως
- η συνολική ποσότητα αναφοράς προκύπτει από την πρόσθεση των ατομικών ποσοτήτων αναφοράς εκάστου των παραδοσιακών επιχειρηματιών·
- η Επιτροπή γνώριζε, πριν από τον καθορισμό του συντελεστή προσαρμογής, τις ως άνω ατομικές ποσότητες αναφοράς·
- η δημοσίευση του συντελεστή προσαρμογής παρέσχε ευθέως σε κάθε επιχειρηματία τη δυνατότητα να λάβει γνώση της οριστικής ποσότητάς του αναφοράς και της εκτάσεως των δικαιωμάτων του για τη λήψη πιστοποιητικών εισαγωγής, εφόσον, αφενός, κάθε επιχειρηματίας γνώριζε, πριν από τον καθορισμό του εν λόγω συντελεστή, την ποσότητά του αναφοράς που ελήφθη υπόψη ως προς το έτος 1998 και, αφετέρου, η ως άνω ποσότητα δεν μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο καμίας τροποποιήσεως.

78 Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ισχυρίζονται ότι το καθεστώς του 2001, σε αντίθεση με εκείνο του 1993 και με εκείνο του 1999, δεν προβλέπει κανένα σύστημα ελέγχου και διορθώσεως των ανακοινωθέντων στοιχείων. Προσθέτουν ότι «ο συντελεστής προσαρμογής ήταν εφαρμοστέος μόνον επί των επιχειρηματιών που είχαν υποβάλει αίτηση για τη χορήγηση πιστοποιητικών εισαγωγής βάσει των ποσοτήτων τους αναφοράς. Κατά τις προσφεύγουσες-ενάγουσες, πρόκειται για μια «εξ ολοκλήρου κλειστή κατηγορία» και «η εφαρμογή οποιουδήποτε συντελεστή ελάμβανε χώρα ως προς γνωστούς επιχειρηματίες και ως προς γνωστές ποσότητες αναφοράς».

- 79 Η Επιτροπή και το Βασίλειο της Ισπανίας θεωρούν ότι η προσφυγή ακυρώσεως, καθόσον στρέφεται κατά του κανονισμού 1121/2001, πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη, λαμβανομένων υπόψη της προπαρατεθείσας αποφάσεως Γαλλία κατά Comaffrica κ.λπ. και της προπαρατεθείσας αποφάσεως Comaffrica και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής.
- 80 Η Επιτροπή δέχεται ότι τα καθεστώτα του 1993 και του 1999, τα οποία τέθηκαν υπό αμφισβήτηση στις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι ως άνω αποφάσεις, παρουσιάζουν διαφορές σε σχέση με αυτό του 2001. Ωστόσο, η Επιτροπή εκτιμά ότι η συλλογιστική που οδήγησε τον κοινοτικό δικαστή στο να κηρύξει απαράδεικτες τις προσφυγές στις εν λόγω αποφάσεις ισχύει επίσης στην προκειμένη υπόθεση. Συναφώς, παρατηρεί ότι «τόσο η διαδικασία καθορισμού του συντελεστή όσο και τα αποτελέσματά του επί των επιχειρηματιών είναι κατ' ουσίαν τα ίδια στο πλαίσιο του καθεστώτος του 2001 καθώς και στο πλαίσιο των προγενεστέρων καθεστώτων». Η Επιτροπή διευκρινίζει ότι, σε καθένα από τα ως άνω καθεστώτα, ο συντελεστής μείωσης/προσαρμογής καθορίζεται διά της διαιρέσεως του ποσού της συνολικής διαθέσιμης ποσοστώσεως με το συνολικό ποσό των ποσοτήτων αναφοράς που αποτέλεσαν αντικείμενο εγκύρων αιτήσεων και εφαρμόζεται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών επί της ποσότητας αναφοράς κάθε επιχειρηματία, όπως αυτή υπολογίζεται από τις εν λόγω αρχές. Εν συνεχεία, οι τελευταίες ανακοινώνουν σε κάθε επιχειρηματία την ποσότητα αναφοράς που καθορίστηκε με την ανωτέρω μέθοδο.
- 81 Η Επιτροπή, παραπέμποντας στη σκέψη 106 της προπαρατεθείσας αποφάσεως Comaffrica και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής, προβάλλει ότι ο σκοπός και η έννομη συνέπεια της θεσπίσεως του συντελεστή προσαρμογής δεν ήσαν να αποφασισθεί η συνέχεια που θα δοθεί στις ατομικές αιτήσεις των επιχειρηματιών προς τις αρμόδιες εθνικές αρχές, αλλά να αντληθούν οι συνέπειες μιας αντικειμενικής πραγματικής καταστάσεως που τείνει στην ύπαρξη πλεονάσματος της συνολικής κοινοτικής ποσότητας αναφοράς σε σχέση με τον όγκο της δασμολογικής ποσοστώσεως. Η Επιτροπή αναφέρει ότι, στην προπαρατεθείσα απόφασή του Weddel κατά Επιτροπής, το Δικαστήριο δέχθηκε ότι ο επίδικος κανονισμός περιελάμβανε δέσμη ατομικών αποφάσεων ακριβώς με το σκεπτικό ότι, αντιθέτως προς την προκειμένη υπόθεση, η Επιτροπή, θεσπίζοντας τον ως άνω κανονισμό, είχε αποφασίσει, στην πραγματικότητα, σχετικά με τη συνέχεια που θα εδίδετο στις ατομικές αιτήσεις των επιχειρηματιών.
- 82 Η Επιτροπή προσθέτει ότι, με τη διάταξή του της 28ης Ιουνίου 2001, C-351/99 P, Eridania κ.λπ. κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2001, σ. I-5007, σκέψεις 53 έως 55), το

Δικαστήριο επιβεβαίωσε ότι η προπαρατεθείσα απόφαση Weddel κατά Επιτροπής αφορούσε μόνον ορισμένες ειδικές καταστάσεις, στο πλαίσιο των οποίων είχαν χορηγηθεί ατομικά δικαιώματα. Πάντως, εν προκειμένω, κατά την Επιτροπή, η χορήγηση ποσοτήτων αναφοράς στις προσφεύγουσες-ενάγουσες δεν παρέσχε σ' αυτές κανένα δικαίωμα εισαγωγής μπανανών, αλλά απλώς είχε ως αποτέλεσμα να περιοριστεί ο όγκος μπανανών που αυτές μπορούν να εισαγάγουν στο πλαίσιο των δασμολογικών ποσοτώσεων. Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι η μετατροπή της προσαρμοσθείσας ποσότητας αναφοράς σε πιστοποιητικά εισαγωγής και η δυνατότητα χρησιμοποίησής των εν λόγω πιστοποιητικών καθιστούν αναγκαία την υποβολή αιτήσεως για τη χορήγηση πιστοποιητικών εισαγωγής.

83 Εξάλλου, η Επιτροπή παρατηρεί ότι, όταν καθόρισε τον επίμαχο συντελεστή προσαρμογής, δεν διέθετε πληροφοριακά στοιχεία ως προς τις ατομικές ποσότητες αναφοράς που είχαν όντως ζητηθεί από διάφορους επιχειρηματίες το 2001, δεδομένου ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να της γνωστοποιούν μόνον το σύνολο των ως άνω ποσοτήτων. Η Επιτροπή προβάλλει ότι δεν μπορούσε, ως εκ τούτου, να γνωρίζει ακριβώς ποιο αποτέλεσμα θα είχε ο καθορισμός του συντελεστή προσαρμογής επί της καταστάσεως των διαφόρων επιχειρηματιών.

84 Τέλος, η Επιτροπή προβάλλει ότι, εάν αποδειχθεί ότι τα στοιχεία επί των οποίων στηρίζονται οι ποσότητες αναφοράς για το έτος 2001 είναι εσφαλμένα, παρά το γεγονός ότι τα εν λόγω στοιχεία έχουν ήδη αποτελέσει αντικείμενο ενδελεχούς ελέγχου κατά το παρελθόν, η ίδια ή τα κράτη μέλη οφείλουν να προβούν στις αναγκαίες διορθώσεις. Η Επιτροπή συνάγει ότι, «έστω και εάν η "προσωρινή" ποσότητα αναφοράς ενός επιχειρηματία διατρέχει μικρότερο κίνδυνο να υποστεί σημαντικές τροποποιήσεις απ' ό,τι κατά τα προηγούμενα έτη, γεγονός παραμένει ότι η απλή εφαρμογή του συντελεστή προσαρμογής επί της ζητουμένης ποσότητας αναφοράς δεν επιτρέπει σε έναν επιχειρηματία να υπολογίσει με βεβαιότητα την οριστική ποσότητά του αναφοράς για το έτος 2001».

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

85 Σύμφωνα με το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύναται να ασκεί προσφυγή κατά των αποφάσεων που απευθύνονται σ' αυτό, καθώς και κατά αποφάσεων που, αν και εκδίδονται ως κανονισμοί ή αποφάσεις που απευθύνονται σε άλλο πρόσωπο, το αφορούν άμεσα και ατομικά.

Επί της φύσεως των προσβαλλομένων κανονισμών

- 86 Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες αμφισβητούν τον κανονιστικό χαρακτήρα των προσβαλλομένων κανονισμών και προβάλλουν ότι οι εν λόγω κανονισμοί πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι συνιστούν δέσμη ατομικών αποφάσεων.
- 87 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, το κριτήριο που διακρίνει έναν κανονισμό από μια απόφαση πρέπει να αναζητείται στη γενική ή μη γενική ισχύ της επίμαχης πράξεως (διατάξεις του Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 1995, C-10/95 P, *Asocarne* κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. I-4149, σκέψη 28, και της 24ης Απριλίου 1996, C-87/95 P, *CNRAAP* κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. I-2003, σκέψη 33). Μια πράξη έχει γενική ισχύ αν εφαρμόζεται σε αντικειμενικώς προσδιοριζόμενες καταστάσεις και αν παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων λαμβανομένων *in abstracto* (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 1996, T-482/93, *Weber* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-609, σκέψη 55, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 88 Εν προκειμένω, όσον αφορά, κατ' αρχάς, τον κανονισμό 896/2001, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι ο εν λόγω κανονισμός αποτελεί κανονιστική πράξη γενικής ισχύος (διατάξεις του Πρωτοδικείου της 25ης Σεπτεμβρίου 2002, T-178/01, *Di Lenardo* κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 47, και T-179/01, *Dilexport* κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 47). Συγκεκριμένα, οι κανόνες που περιέχει ο ως άνω κανονισμός διατυπώνονται κατά γενικό τρόπο, εφαρμόζονται σε αντικειμενικώς προσδιοριζόμενες καταστάσεις και παράγουν έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων οι οποίες καθορίζονται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο.
- 89 Έτσι, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο ως άνω κανονισμός έχει ως αντικείμενο, σύμφωνα με το άρθρο του 1, τη θέσπιση των «λεπτομερει[ών] του καθεστώτος εισαγωγής μπανανών που εφαρμόζονται, αφενός, στο πλαίσιο των δασμολογικών ποσοστώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού [404/93, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 216/2001], και, αφετέρου, εκτός αυτού του πλαισίου». Ο ως άνω κανονισμός εκδόθηκε από την Επιτροπή βάσει του άρθρου 20 του κανονισμού 404/93, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 216/2001, το οποίο

άρθρο παρέχει στην τελευταία την εξουσία να θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του τίτλου IV του ίδιου κανονισμού και, μεταξύ άλλων, τους τρόπους διαχειρίσεως των δασμολογικών ποσοστώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 18.

- 90 Ο κανονισμός 896/2001, στο άρθρο του 2, ανοίγει τις ως άνω δασμολογικές ποσοστώσεις σε ποσοστό 83 % για τους παραδοσιακούς επιχειρηματίες και σε ποσοστό 17 % για τους μη παραδοσιακούς επιχειρηματίες. Οι δύο αυτές κατηγορίες επιχειρηματιών προσδιορίζονται βάσει αμιγώς αντικειμενικών κριτηρίων, τα οποία ορίζονται, αντιστοίχως, στα άρθρα 3 και 6 του ως άνω κανονισμού και τα οποία ουδόλως υπόκεινται σε εκτιμήσεις που συνδέονται με τη συγκεκριμένη κατάσταση κάθε επιχειρηματία (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, διάταξη Di Lenardo κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 46, και διάταξη Dilchroit κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 46). Τούτο ισχύει επίσης όσον αφορά τον ορισμό των εννοιών του «παραδοσιακού επιχειρηματία A/B» και του «παραδοσιακού επιχειρηματία Γ» που περιέχει το άρθρο 3 του κανονισμού 896/2001, ο οποίος ορισμός λαμβάνει υπόψη την πραγματοποίηση ελαχίστων ποσοτήτων πρωτογενών εισαγωγών μπανανών καταγωγής τρίτων χωρών ή/και μπανανών μη παραδοσιακών ΑΚΕ, στην πρώτη περίπτωση, ή μπανανών παραδοσιακών ΑΚΕ, στη δεύτερη περίπτωση, τούτο δε σύμφωνα με τους ορισμούς που δίδονται στο άρθρο 16 του κανονισμού 404/93, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1637/98.
- 91 Ο κανονισμός 896/2001 καθορίζει τις λεπτομέρειες προσβάσεως των διαφόρων αυτών κατηγοριών επιχειρηματιών στις δασμολογικές ποσοστώσεις σε συνάρτηση με στοιχεία γενικής και αφηρημένης φύσεως, χωρίς να λαμβάνεται καθόλου υπόψη η κατάσταση επιμέρους επιχειρηματιών, όπως είναι οι προσφεύγουσες-ενάγουσες. Ο ως άνω κανονισμός προσδιορίζει, κατ' ουσίαν, με γενικούς και αφηρημένους όρους, τον τρόπο θεσπίσεως της ποσότητας αναφοράς των παραδοσιακών επιχειρηματιών και του ετήσιου μεριδίου των μη παραδοσιακών επιχειρηματιών, καθώς και τη διαδικασία καταχωρίσεως των τελευταίων επιχειρηματιών και διευκρινίζει τις λεπτομέρειες εκδόσεως των πιστοποιητικών εισαγωγής.
- 92 Τέλος, ο κανονισμός 896/2001 καθορίζει, επίσης με γενικούς και αφηρημένους όρους, τις λεπτομέρειες που εφαρμόζονται στην εισαγωγή μπανανών εκτός του πλαισίου των δασμολογικών ποσοστώσεων.

- 93 Επομένως, το επιχείρημα των προσφευγουσών-εναγουσών ότι ο ως άνω κανονισμός περιέχει ειδικές διατάξεις που αποδεικνύουν ότι αυτός δεν συντάχθηκε με αφηρημένους όρους και ότι ελήφθη ρητώς υπόψη «κάθε παραδοσιακός επιχειρηματίας, που προσδιορίστηκε ρητώς», στερείται οποιουδήποτε ερείσματος. Εξάλλου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ουδόλως προσδιορίζουν τις ειδικές διατάξεις στις οποίες αναφέρονται.
- 94 Έστω και αν υποθεθεί ότι οι προσφεύγουσες-ενάγουσες επικαλούνται, συναφώς, το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 896/2001, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η εν λόγω διάταξη παρουσιάζεται σαφώς ως μέτρο γενικής ισχύος. Η διάταξη αυτή προσδιορίζει, με γενικούς και αφηρημένους όρους, τον τρόπο θεσπίσεως της ποσότητας αναφοράς των παραδοσιακών επιχειρηματιών Α/Β διαλαμβάνοντας, αφενός, ότι ο ενδιαφερόμενος πρέπει να υποβάλει γραπτή αίτηση προς τούτο το αργότερο στις 11 Μαΐου 2001 και, αφετέρου, ότι η ως άνω ποσότητα υπολογίζεται με βάση τον «μέσο όρο των πρωτογενών εισαγωγών μπανανών τρίτων χωρών ή/και μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ κατά τα έτη 1994, 1995 και 1996, οι οποίες λαμβάνονται υπόψη ως προς το έτος 1998 για τη διαχείριση της δασμολογικής ποσόστωσης εισαγωγής μπανανών καταγωγής τρίτων χωρών και των ποσοτήτων μη παραδοσιακών ΑΚΕ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19, παράγραφος 2, του κανονισμού [404/93], οι οποίες εφαρμόζονται για την κατηγορία [επιχειρηματιών] της παραγράφου 1, στοιχείο α', του ίδιου άρθρου». Τα ως άνω κριτήρια εφαρμόζονται, χωρίς καμία διάκριση, σε όλους τους παραδοσιακούς επιχειρηματίες Α/Β, οι οποίοι προσδιορίζονται με γενικούς και αφηρημένους όρους και βάσει αμιγώς αντικειμενικών στοιχείων στο άρθρο 3 του κανονισμού 896/2001 (βλ. σκέψη 90 ανωτέρω). Επομένως, πρόκειται αναμφισβήτητα για μέτρο το οποίο εφαρμόζεται σε μια αντικειμενικώς προσδιοριζόμενη κατάσταση και το οποίο παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων που καθορίζονται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο. Το εν λόγω μέτρο αφορά όχι μόνον τις προσφεύγουσες-ενάγουσες, αλλά και κάθε άλλο επιχειρηματία που βρίσκεται σε παρεμφερή κατάσταση.
- 95 Το ως άνω συμπέρασμα δεν κλονίζεται από το επιχείρημα των προσφευγουσών-εναγουσών ότι η Επιτροπή, όταν εξέδωσε τον κανονισμό 896/2001, γνώριζε την ταυτότητα και τον συνολικό αριθμό των επιχειρηματιών τους οποίους αφορά το άρθρο 4, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού. Αφενός, το επιχείρημα αυτό είναι αβάσιμο. Συγκεκριμένα, κατά το χρονικό σημείο εκδόσεως του ως άνω κανονισμού, η Επιτροπή δεν γνώριζε, και δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει, με βεβαιότητα ποιοι επιχειρηματίες επρόκειτο να υποβάλουν αίτηση για τον καθορισμό της ποσότητας αναφοράς εντός της προθεσμίας που έληγε στις 11 Μαΐου 2001. Η Επιτροπή δεν μπορούσε, ιδίως, να υποθέσει ότι όλοι οι παραδοσιακοί επιχειρηματίες Α/Β που διέθεταν ποσότητα αναφοράς ως προς την κατηγορία Α, δραστηριότητα α), για το έτος 1998 θα ζητούσαν τον καθορισμό ποσότητας αναφοράς ως προς το καθεστώς

του 2001. Επιπλέον, όπως ορθώς επισημαίνει η Επιτροπή, δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι ορισμένοι από τους επιχειρηματίες που είχαν λάβει ποσότητα αναφοράς για το έτος 1998 έπαυσαν, εν συνεχεία, τις δραστηριότητές τους ή συγχωνεύθηκαν με άλλους επιχειρηματίες. Αφετέρου, το επιχείρημα των προσφευγουσών-εναγουσών είναι αλυσιτελές. Συγκεκριμένα, έστω και αν είχε αποδειχθεί ότι τα υποκείμενα δικαίου επί των οποίων εφαρμόζεται το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 896/2001 μπορούσαν να προσδιοριστούν κατά το χρονικό σημείο εκδόσεως του εν λόγω κανονισμού, παρ' όλ' αυτά, τούτο ουδόλως θα έθετε υπό αμφισβήτηση την κανονιστική ισχύ της ως άνω διατάξεως, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι, όπως αναφέρθηκε στη σκέψη 94 ανωτέρω, η διάταξη αυτή αφορά μόνον αντικειμενικές, πραγματικές ή νομικές, καταστάσεις (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, διάταξη CNPAAΡ κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 35, και διάταξη του Πρωτοδικείου της 15ης Δεκεμβρίου 2000, T-113/99, Galileo και Galileo International κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-4141, σκέψη 47, που επιβεβαιώθηκε με τη διάταξη του Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2002, C-96/01 P, Galileo και Galileo International κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. I-4025).

- 96 Επιπλέον, είναι αβάσιμος ο ισχυρισμός των προσφευγουσών-εναγουσών ότι το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 896/2001 είχε ως αποτέλεσμα να καθορισθεί απευθείας η οριστική ποσότητα αναφοράς καθενός από τους παραδοσιακούς επιχειρηματίες Α/Β και να παρασχεθεί η δυνατότητα στους εν λόγω επιχειρηματίες, καθώς και στην Επιτροπή, να γνωρίζουν την ως άνω ποσότητα αναφοράς από της εκδόσεως του εν λόγω κανονισμού. Κατά το στάδιο αυτό, η προβλεπόμενη από την ως άνω διάταξη ποσότητα αναφοράς μπορούσε να έχει μόνον προσωρινό χαρακτήρα υπό την έννοια ότι, αν υφίστατο απόκλιση μεταξύ του συνόλου των ποσοτήτων αναφοράς που ζήτησαν οι παραδοσιακοί επιχειρηματίες Α/Β και των διαθεσίμων ποσοτήτων δασμολογικών ποσοστώσεων, επί της εν λόγω ποσότητας αναφοράς θα εφαρμοζόταν ένας συντελεστής προσαρμογής καθοριζόμενος από την Επιτροπή (βλ. άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 896/2001). Πάντως, κατά την ημερομηνία εκδόσεως του κανονισμού 896/2001, ούτε η Επιτροπή ούτε οι παραδοσιακοί επιχειρηματίες Α/Β μπορούσαν να προβλέψουν ότι θα παρουσιαζόταν μία τέτοια απόκλιση ούτε, κατά μείζονα λόγο, την έκταση της εν λόγω αποκλίσεως, καθόσον, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 95 ανωτέρω, οι ως άνω επιχειρηματίες μπορούσαν να υποβάλουν την αίτησή τους για τον καθορισμό της ποσότητας αναφοράς έως τις 11 Μαΐου 2001 και καθόσον τίποτε δεν επέτρεπε να υποτεθεί ότι οι επιχειρηματίες αυτοί θα ασκούσαν όλοι το εν λόγω δικαίωμα. Εν προκειμένω, όπως ανέφερε η Επιτροπή, χωρίς να αντικρουσθεί από τις προσφεύγουσες-ενάγουσες, το συνολικό ποσό των ποσοτήτων αναφοράς που ζητήθηκαν από τους παραδοσιακούς επιχειρηματίες Α/Β εντός της ανωτέρω προθεσμίας ήταν, εξάλλου, χαμηλότερο από το ποσό που θα υφίστατο αν όλοι οι παραδοσιακοί επιχειρηματίες Α/Β που είχαν δικαίωμα να υποβάλουν τέτοια αίτηση το είχαν πράξει.

- 97 Εν συνεχεία, όσον αφορά τον κανονισμό 1121/2001, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες αμφισβητούν τον κανονιστικό χαρακτήρα του στηριζόμενες, κατ' ουσίαν, στις αρχές που συνηγάγε το Δικαστήριο στις αποφάσεις του *Weddel* κατά Επιτροπής, *προπαρατεθείσα*, και *Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ.*, *προπαρατεθείσα*.
- 98 Πρώτον, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες εμμένουν στο γεγονός ότι ο ως άνω κανονισμός εφαρμόζεται μόνον σε έναν κλειστό και περιορισμένο κύκλο υποκειμένων δικαίου, του οποίου αποτελούν μέρος οι προσφεύγουσες-ενάγουσες.
- 99 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο κανονισμός 1121/2001 όντως αφορά μόνον επιχειρηματίες που υπέβαλαν γραπτή αίτηση προς τις αρμόδιες εθνικές αρχές σε παρελθούσα ημερομηνία, ήτοι το αργότερο στις 11 Μαΐου 2001, δεδομένου ότι καμία αίτηση υποβληθείσα μεταγενεστέρως δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη. Επιπλέον, ο κανονισμός 1121/2001 εφαρμόζεται μόνον σε επιχειρηματίες οι οποίοι πληρούν ορισμένο αριθμό προϋποθέσεων, τόσο ουσιαστικών όσο και διαδικαστικών.
- 100 Ωστόσο, κατά πάγια νομολογία, η γενική ισχύς μιας πράξεως δεν θίγεται από τη δυνατότητα, κατά το μάλλον ή ήττον, ακριβούς προσδιορισμού του αριθμού ή ακόμα και της ταυτότητας των υποκειμένων δικαίου επί των οποίων εφαρμόζεται σε μια δεδομένη στιγμή, εφόσον διαπιστώνεται ότι η εφαρμογή αυτή πραγματοποιείται δυνάμει αντικειμενικής νομικής ή πραγματικής καταστάσεως καθοριζόμενης από την πράξη σε σχέση με τον σκοπό που αυτή επιδιώκει (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 1996, *C-209/94 P, Buralux κ.λπ. κατά Συμβουλίου*, Συλλογή 1996, σ. I-615, σκέψη 24, και διάταξη του Πρωτοδικείου της 29ης Ιουνίου 1995, *T-183/94, Cantina cooperativa fra produttori vitivinicoli di Torre di Mosto κ.λπ. κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1995, σ. II-1941, σκέψη 48).
- 101 Πάντως, τούτο ισχύει όντως εν προκειμένω. Συγκεκριμένα, ο κανονισμός 1121/2001 αποσκοπεί, γενικά, στο να διασφαλίσει την ορθή εφαρμογή του θεσπισθέντος από τον κανονισμό 896/2001 καθεστώτος διαχείρισεως των δασμολογικών ποσοστώσεων, το οποίο καθεστώς στηρίζεται στην κατανομή των δασμολογικών ποσοστώσεων μεταξύ δύο κατηγοριών επιχειρηματιών, ήτοι των παραδοσιακών επιχειρηματιών και των μη παραδοσιακών επιχειρηματιών, και στη χωριστή διαχείριση των δασμολογικών ποσοστώσεων Α/Β, αφενός, και της δασμολογικής

ποσοστώσεως C, αφετέρου. Ο κανονισμός 1121/2001 έχει ως σκοπό να προσαρμοστούν συνολικά οι ζητούμενες από τους παραδοσιακούς επιχειρηματίες A/B ποσότητες αναφοράς, αφενός, και οι ζητούμενες από τους παραδοσιακούς επιχειρηματίες C ποσότητες αναφοράς, αφετέρου, προς τις διαθέσιμες ποσότητες των δασμολογικών ποσοστώσεων A/B και C. Έτσι, όσον αφορά τους παραδοσιακούς επιχειρηματίες A/B, ο ως άνω κανονισμός καθορίζει, στο άρθρο 1, παράγραφος 1, τον συντελεστή προσαρμογής που πρέπει να εφαρμοστεί στην ατομική ποσότητά τους αναφοράς σε 1,07883, δεδομένου ότι το συνολικό ποσό των ποσοτήτων αναφοράς που ζητήθηκαν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 896/2001 αποδείχθηκε χαμηλότερο από τις διαθέσιμες ποσότητες των δασμολογικών ποσοστώσεων.

102 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες υπογραμμίζουν τις διαφορές που υφίστανται μεταξύ των καθεστώτων του 1993 και του 1999, αφενός, και του καθεστώτος του 2001, αφετέρου. Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν ότι το καθεστώς του 2001, σε αντίθεση με τα δύο άλλα καθεστάτα, ουδόλως προβλέπει τη δυνατότητα της Επιτροπής ή των αρμοδίων εθνικών αρχών να εξακριβώνουν και, ενδεχομένως, να διορθώνουν την ποσότητα αναφοράς που ζήτησε έκαστος των διαδίκων.

103 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, πράγματι, τα καθεστάτα του 1993 και του 1999 διαφέρουν από εκείνο του 2001, καθόσον αφορά τον καθορισμό της ποσότητας αναφοράς των επιχειρηματιών της κατηγορίας A (στο καθεστώς του 1993) ή των παραδοσιακών επιχειρηματιών (στα καθεστάτα του 1999 και του 2001). Όπως διευκρινίζεται στη σκέψη 103 της προπαρατεθείσας απόφασεως Comafrica και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής, στο πλαίσιο των καθεστώτων του 1993 και του 1999, η Επιτροπή και οι αρμόδιες εθνικές αρχές προέβαιναν δραστικά στην εξακρίβωση και, ενδεχομένως, στη διόρθωση των ατομικών ποσοτήτων αναφοράς των επιχειρηματιών προκειμένου να εξαλειφθούν οι περιπτώσεις διπλής μετρήσεως. Αντιθέτως, όσον αφορά το καθεστώς του 2001, οι ποσότητες αναφοράς των παραδοσιακών επιχειρηματιών A/B καθορίζονται βάσει ιστορικών στοιχείων που αφορούν τις πρωτογενείς εισαγωγές, οι οποίες έχουν ήδη ελεγχθεί και, ενδεχομένως, διορθωθεί στο πλαίσιο των προηγούμενων καθεστώτων. Ως εκ τούτου, ούτε το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 896/2001 ούτε καμία άλλη διάταξη του ως άνω κανονισμού προβλέπουν ρητώς τη δυνατότητα της Επιτροπής ή των αρμοδίων εθνικών αρχών να πραγματοποιούν συμπληρωματική εξακρίβωση ή διόρθωση των εν λόγω στοιχείων. Βεβαίως, ένας επιχειρηματίας δεν θα μπορούσε νομίμως να θεμελιώσει αίτηση για τον καθορισμό της ποσότητας αναφοράς σε προδήλως εσφαλμένα ή απατηλά στοιχεία. Εάν αποδεικνυόταν η ύπαρξη τέτοιου σφάλματος ή απάτης, η Επιτροπή ή οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα όφειλαν, ως εκ

τούτου, ακόμη και ελλείψει οποιασδήποτε ρητής σχετικής διατάξεως στον κανονισμό 896/2001, να προβούν στις αναγκαίες διορθώσεις. Ωστόσο, εν προκειμένω, προκύπτει ότι, στην πράξη, ουδεμία νέα διόρθωση πραγματοποιήθηκε καθόσον αφορά τα σχετικά με τους παραδοσιακούς επιχειρηματίες A/B στοιχεία. Το μόνο παράδειγμα που μπόρεσε να παράσχει η Επιτροπή επ' αυτού σε απάντηση σε γραπτή ερώτηση του Πρωτοδικείου δεν είναι και πολύ διαφωτιστικό, δεδομένου ότι πρόκειται για μια περίπτωση στην οποία η Επιτροπή είχε αποφασίσει να διορθώσει το συνολικό ποσό που της είχε ανακοινωθεί από τις γαλλικές αρχές, σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 896/2001, αφού απεκαλύφθη όχι η ύπαρξη μιας απατηλής ή υπερβολικής δηλώσεως εκ μέρους ενός επιχειρηματία ή μιας περιπτώσεως διπλής μετρήσεως, αλλά η ύπαρξη σφάλματος κατά την ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού εκ μέρους των ως άνω αρχών.

104 Ωστόσο, δεν μπορεί να συναχθεί από τις προαναφερθείσες διαφορές μεταξύ των καθεστώτων του 1993 και του 1999, αφενός, και του καθεστώτος του 2001, αφετέρου, ότι ο κανονισμός 1121/2001 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι συνιστά δέσμη ατομικών αποφάσεων που αφορούν καθένα από τους παραδοσιακούς επιχειρηματίες A/B, συμπεριλαμβανομένων των προσφευγουσών-εναγουσών.

105 Όπως εκτέθηκε στη σκέψη 101 ανωτέρω, ο κανονισμός 1121/2001 όντως θεσπίσθηκε με γνώμονα όχι τη συγκεκριμένη κατάσταση των παραδοσιακών επιχειρηματιών A/B, αλλά μια αντικειμενική πραγματική κατάσταση, ήτοι το γεγονός ότι το σύνολο των ποσοτήτων αναφοράς που ανακοινώθηκαν εν όλω στην Επιτροπή από τα κράτη μέλη κατ' εφαρμογήν του άρθρου 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 896/2001 ήταν χαμηλότερο από τις διαθέσιμες ποσότητες των δασμολογικών ποσοτώσεων. Με άλλες λέξεις, ο συντελεστής προσαρμογής 1,07883 που καθορίστηκε από τον κανονισμό 1121/2001 είναι αποτέλεσμα ενός απλού μαθηματικού υπολογισμού και όχι της εκτιμήσεως της συγκεκριμένης καταστάσεως καθενός από τους παραδοσιακούς επιχειρηματίες A/B. Ο ως άνω συντελεστής επηρεάζει κατά τρόπο ομοιόμορφο όλους τους παραδοσιακούς επιχειρηματίες A/B που είχαν υποβάλει αίτηση για τον καθορισμό της ποσότητας αναφοράς πριν από τις 11 Μαΐου 2001. Επομένως, ο σκοπός και η έννομη συνέπεια της εκδόσεως του κανονισμού 1121/2001 δεν είναι να αποφασιστεί η συνέχεια που θα δοθεί στις ατομικές αιτήσεις των επιχειρηματιών προς τις αρμόδιες εθνικές αρχές (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση Comafrika και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 106).

106 Από τις ανωτέρω σκέψεις πρέπει να συναχθεί ότι οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί έχουν, ως εκ της φύσεώς τους, κανονιστικό χαρακτήρα γενικής ισχύος.

Επί της ενεργητικής νομιμοποίησης των προσφευγουσών-εναγουσών

- 107 Πρέπει να υπομνησθεί ότι μια πράξη γενικής ισχύος, όπως είναι ο κανονισμός, είναι δυνατόν, υπό ορισμένες περιστάσεις, να αφορά ατομικά ορισμένα φυσικά ή νομικά πρόσωπα και, ως εκ τούτου, να έχει έναντι αυτών τον χαρακτήρα αποφάσεως (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 1991, C-358/89, *Extramet Industrie κατά Συμβουλίου*, Συλλογή 1991, σ. I-2501, σκέψη 13· της 18ης Μαΐου 1994, C-309/89, *Codorniu κατά Συμβουλίου*, Συλλογή 1994, σ. I-1853, σκέψη 19, και της 25ης Ιουλίου 2002, C-50/00 P, *Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου*, Συλλογή 2002, σ. I-6677, σκέψη 36). Αυτό συμβαίνει όταν η εν λόγω πράξη θίγει ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο λόγω ορισμένων ξεχωριστών ιδιοτήτων του ή μιας πραγματικής καταστάσεως που το χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, το εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη αποφάσεως (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, *Plaumann κατά Επιτροπής*, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 937, 942· της 22ας Νοεμβρίου 2001, C-452/98, *Nederlandse Antillen κατά Συμβουλίου*, Συλλογή 2001, σ. I-8973, σκέψη 60, και της 25ης Ιουλίου 2002, C-50/00 P, *Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου*, Συλλογή 2002, σ. I-6677, σκέψη 36).
- 108 Εν προκειμένω, όσον αφορά, πρώτον, τον κανονισμό 896/2001, όπως διαπιστώθηκε στις σκέψεις 88 έως 92 και 94 ανωτέρω, οι κανόνες που περιέχει ο εν λόγω κανονισμός, ιδίως στο άρθρο του 4, παράγραφος 1, είναι διατυπωμένοι κατά γενικό τρόπο, εφαρμόζονται σε αντικειμενικώς προσδιοριζόμενες καταστάσεις και παράγουν έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων που καθορίζονται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο. Ο ως άνω κανονισμός αφορά τις προσφεύγουσες-ενάγουσες μόνον υπό την αντικειμενική ιδιότητα των παραδοσιακών επιχειρηματιών Α/Β, τούτο δε κατά τον ίδιο τρόπο με κάθε άλλο επιχειρηματία της κατηγορίας αυτής.
- 109 Το ως άνω συμπέρασμα δεν αναιρείται από την επιχειρηματολογία που αντλούν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες από τον πίνακα που περιέχεται στο παράρτημα 7 του δικογράφου της προσφυγής-αγωγής. Ο πίνακας αυτός αναφέρει, για τα έτη 1989 έως 1996, το συνολικό ποσό των ποσοτήτων αναφοράς των επιχειρηματιών που εμπίπτουν στην κατηγορία Α, δραστηριότητα α), ήτοι των πρωτογενών εισαγωγών, το συνολικό ποσό των ποσοτήτων αναφοράς «τεσσάρων επιλεγέντων επιχειρηματιών» και το ποσοστό επί τοις εκατό που προκύπτει από τη σχέση μεταξύ του τελευταίου αυτού ποσού και του πρώτου. Η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι «οι

τέσσερις επιλεγέντες επιχειρηματίες» είναι οι προσφεύγουσες-ενάγουσες και δύο επιχειρήσεις που ανήκουν στον όμιλο Chiquita. Ωστόσο, το γεγονός, έστω και αν υποθεθεί αποδεδειγμένο, ότι συνολικά στοιχεία τα οποία αφορούν τους ως άνω επιχειρηματίες εξετάστηκαν από την Επιτροπή και από τον αρμόδιο για το εμπόριο αντιπρόσωπο των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων ενόψει της επιλύσεως της σχετικής με την ΚΟΑ μπανάνας διαφοράς ουδόλως συνεπάγεται ότι ο κανονισμός 896/2001 θεσπίστηκε προκειμένου να καταλήξει σε ορισμένο αποτέλεσμα υπέρ των εν λόγω επιχειρηματιών και, ιδίως, προκειμένου να διασφαλίσει στους επιχειρηματίες αυτούς τη χορήγηση ορισμένου αριθμού πιστοποιητικών εισαγωγής, όπως ισχυρίζονται οι προσφεύγουσες-ενάγουσες. Ομοίως, το γεγονός και μόνον ότι η Επιτροπή διέθετε πληροφοριακά στοιχεία ως προς τις πρωτογενείς εισαγωγές που πραγματοποιήθηκαν, μεταξύ άλλων, από τις προσφεύγουσες-ενάγουσες δεν αρκεί, επιπλέον, προκειμένου να εξατομικευθούν οι τελευταίες ως προς τον κανονισμό 896/2001 σε σχέση με όλους τους άλλους επιχειρηματίες τους οποίους αφορά ο εν λόγω κανονισμός.

- 110 Επιβάλλεται, στην πραγματικότητα, να γίνει διάκριση μεταξύ δύο περιπτώσεων. Αφενός, πρόκειται για την περίπτωση στην οποία, όπως εν προκειμένω, ο νομοθέτης εξετάζει πληροφορίες και στοιχεία που αφορούν την αγορά προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι η κατάσταση της αγοράς λαμβάνεται ορθώς υπόψη στο πλαίσιο των διατάξεων και των σκοπών της πράξεως που προτίθεται να εκδώσει. Αφετέρου, πρόκειται για την περίπτωση στην οποία ο νομοθέτης θεσπίζει μια πράξη με σκοπό να καταλήξει σε συγκεκριμένο αποτέλεσμα υπέρ ορισμένων συγκεκριμένων υποκειμένων δικαίου, πράγμα που δεν συμβαίνει εν προκειμένω.
- 111 Επιπλέον, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες δεν μπορούν να επικαλεσθούν το γεγονός ότι ανήκουν στην κατηγορία των παραδοσιακών επιχειρηματιών, σε αντίθεση με εκείνη των μη παραδοσιακών επιχειρηματιών, καθώς και στη «μικρή ομάδα» επιχειρηματιών που διαθέτουν ποσότητες αναφοράς ως προς την κατηγορία Α, δραστηριότητα α), το 1998 προκειμένου να ισχυρισθούν ότι διακρίνονται από κάθε άλλο επιχειρηματία τον οποίο αφορά ο κανονισμός 896/2001 (βλ. σκέψη 63 ανωτέρω).
- 112 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 13 και 90 ανωτέρω, το θεσπισθέν από τον κανονισμό 896/2001 σύστημα κατανομής των δασμολογικών ποσοστώσεων στηρίζεται ακριβώς σε μια θεμελιώδη διάκριση μεταξύ «παραδοσιακών επιχειρηματιών» και «μη παραδοσιακών επιχειρηματιών». Οι δύο αυτές κατηγορίες επιχειρηματιών αποτελούν κατηγορίες προσώπων που καθορίζονται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο (βλ. σκέψη 90 ανωτέρω). Επομένως, η αντικειμενική ιδιότητα του παραδοσιακού επιχειρηματία την οποία διαθέτουν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες δεν έχει ως αποτέλεσμα την εξατομίκευση των τελευταίων ως προς τον κανονισμό 896/2001.

- 113 Το ίδιο συμπέρασμα επιβάλλεται όσον αφορά το επιχείρημα που αντλούν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες από το γεγονός ότι ανήκουν στη «μικρή ομάδα επιχειρηματιών» που διέθεταν ποσότητες αναφοράς ως προς την κατηγορία Α, δραστηριότητα α), το 1998. Καίτοι είναι αληθές, στο πλαίσιο του κανονισμού 896/2001, ότι μόνον οι πρωτογενείς εισαγωγείς μπορούν να θεωρηθούν ως παραδοσιακοί επιχειρηματίες και ότι η ποσότητα αναφοράς των τελευταίων καθορίζεται βάσει του μέσου όρου των πρωτογενών εισαγωγών που πραγματοποιήθηκαν κατά τα έτη 1994 έως 1996 και ελήφθησαν υπόψη το 1998, γεγονός παραμένει ότι πρόκειται για γενικά και αφηρημένα κριτήρια (βλ. σκέψεις 90 και 94 ανωτέρω). Επομένως, τα στοιχεία που επικαλείται η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν είναι ικανά να την εξατομικεύσουν.
- 114 Όσον αφορά, δεύτερον, τον κανονισμό 1121/2001, αρκεί η διαπίστωση ότι οι προσφεύγουσες-ενάγουσες δεν αποδεικνύουν ούτε ισχυρίζονται ότι θίγονται από τον εν λόγω κανονισμό λόγω ορισμένων ξεχωριστών ιδιοτήτων τους ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τις χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, τις εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη.
- 115 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί αποτελούν μέτρα γενικής ισχύος και ότι οι προσφεύγουσες-ενάγουσες δεν θίγονται από τους εν λόγω κανονισμούς λόγω ορισμένων ξεχωριστών ιδιοτήτων τους ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τις χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, τις εξατομικεύει. Επομένως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί αφορούν ατομικά τις προσφεύγουσες-ενάγουσες. Εφόσον οι προσφεύγουσες-ενάγουσες δεν πληρούν μία από τις προϋποθέσεις του παραδεκτού τις οποίες θεσπίζει το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, δεν είναι αναγκαίο να εξεταστεί το ζήτημα αν οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί τις αφορούν άμεσα.
- 116 Επομένως, η προσφυγή, κατά το μέτρο που αποσκοπεί στην ακύρωση των προσβαλλομένων κανονισμών, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επί των αιτημάτων αποζημιώσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 117 Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν ότι η Επιτροπή, προβλέποντας, στον κανονισμό 896/2001, ότι η ποσότητα αναφοράς των παραδοσιακών επιχειρηματιών Α/Β καθορίζεται βάσει του μέσου όρου των πρωτογενών εισαγωγών μπανανών τρίτων χωρών ή/και μπανανών μη παραδοσιακών ΑΚΕ που πραγματοποιήθηκαν κατά τα έτη 1994 έως 1996, οι οποίες ελήφθησαν υπόψη ως προς το έτος 1998 για τη διαχείριση της δασμολογικής ποσοτώσεως εισαγωγής μπανανών καταγωγής τρίτων χωρών και των ποσοτήτων μη παραδοσιακών ΑΚΕ, και εκδίδοντας, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ποσοτήτων αναφοράς που καθορίστηκαν κατ' αυτόν των τρόπο, τον κανονισμό 1121/2001, επέδειξε παράνομη συμπεριφορά με επιζήμιες συνέπειες. Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες εκτιμούν ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις στοιχειοθετήσεως της εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας.
- 118 Πρώτον, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες υποστηρίζουν, κυρίως, ότι οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί δεν είναι νομοθετικά μέτρα που εμπεριέχουν επιλογές οικονομικής πολιτικής και ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας τους εν λόγω κανονισμούς, κατέστη ένοχη για «διοικητική ανεπάρκεια».
- 119 Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ισχυρίζονται ότι τα στοιχεία που αφορούν τις πρωτογενείς εισαγωγές μπανανών κατά τα έτη 1994 έως 1996, τα οποία ελήφθησαν υπόψη ως προς το έτος 1998, είναι εσφαλμένα σε μεγάλο βαθμό. Συγκεκριμένα, σε πολλές περιπτώσεις, οι ποσότητες που δηλώθηκαν τότε από τους επιχειρηματίες είχαν αυξηθεί απατηλώς από αυτούς ή είχαν αποτελέσει αντικείμενο διπλής μετρήσεως. Στο δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής τους, εκτιμούν ότι το περιθώριο σφάλματος («αιτίσεις για υπερβολικές ποσότητες σε σχέση με τα χρησιμοποιηθέντα πιστοποιητικά») αντιπροσωπεύει, για τα έτη 1994 έως 1996, ποσοστό 23,98 % κατά μέσο όρο. Στο υπόμνημα απαντήσεώς τους, μειώνουν το ως άνω περιθώριο σφάλματος σε 13,6 %.

- 120 Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή γνώριζε ότι τα εν λόγω στοιχεία ήταν ανακριβή και ότι, εξάλλου, η Επιτροπή δέχθηκε την ύπαρξη περιθωρίου σφάλματος σε ποσοστό περίπου 11 % κατά μέσο όρο στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων. Επικρίνουν το γεγονός ότι η Επιτροπή αποφάσισε, παρά ταύτα, να χρησιμοποιήσει τα ως άνω στοιχεία στους προσβαλλόμενους κανονισμούς, τούτο δε χωρίς να προβλέψει τη δυνατότητα της ίδιας ή των κρατών μελών να εξακριβώνουν τα εν λόγω στοιχεία και, ενδεχομένως, να τα διορθώνουν. Εντούτοις, κατά τις προσφεύγουσες-ενάγουσες, δεν υφίστατο κανένα εμπόδιο νομικής ή πρακτικής φύσεως για τη διενέργεια παρόμοιας εξακριβώσεως ή διορθώσεως. Η Επιτροπή, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, παρέβη την υποχρέωσή της να «καθορίσει τον συντελεστή προσαρμογής τηρώντας τη σχετική νομοθεσία» και δεν διαχειρίστηκε εύρυθμα την ΚΟΑ μπανάνας.
- 121 Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες εκτιμούν ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να επικαλεστεί το γεγονός ότι η περίοδος αναφοράς 1994-1996 ήταν η τελευταία περίοδος για την οποία διέθετε επαρκώς εξακριβωμένα στοιχεία ως προς τις πρωτογενείς εισαγωγές. Παρατηρούν ότι το περιθώριο σφάλματος για το έτος 1994 ήταν ιδιαίτερος υψηλό και ότι, αν η Επιτροπή είχε επιλέξει την τριετή περίοδο 1995-1997, το μέσο περιθώριο σφάλματος θα ήταν λιγότερο σημαντικό. Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες αμφισβητούν τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι τα έτη 1994 έως 1996 ήταν τα πλέον πρόσφατα έτη για τα οποία υπήρχαν διαθέσιμα στοιχεία ως προς τις πρωτογενείς εισαγωγές, προβάλλοντας ότι τέτοια στοιχεία ήταν επίσης διαθέσιμα για τα έτη 1997 και 1998, έστω και αν δεν είχαν ακόμη εξακριβωθεί από την Επιτροπή και τις αρμόδιες εθνικές αρχές. Τέλος, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες εκτιμούν ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να αντλήσει επιχείρημα από τις διαπιστώσεις του Πρωτοδικείου στη σκέψη 149 της προπαρατεθείσας αποφάσεώς του Comafrica και Drole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής.
- 122 Στην περίπτωση που το Πρωτοδικείο θεωρήσει ότι οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί αποτελούν νομοθετικά μέτρα που εμπεριέχουν επιλογές οικονομικής πολιτικής, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν, επικουρικώς, ότι η Επιτροπή παρέβη υπέρτερο κανόνα δικαίου που αποσκοπεί στην προστασία των ιδιωτών και ότι η παράβαση αυτή είναι αρκούτως κατάφωρη. Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες επικαλούνται παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως ή της «αρχής κατά την οποία η εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας πρέπει να είναι βέβαιη και προβλέψιμη» (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 1987, 326/85, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 5091). Κατά τις προσφεύγουσες-ενάγουσες, «ένα θεσμικό όργανο δεν μπορεί να θεσπίζει πράξη βάσει πραγματικών περιστατικών ως προς τα οποία γνωρίζει ή όφειλε προδήλως να γνωρίζει ότι είναι εσφαλμένα, και ιδίως όταν μια τέτοια πράξη θίγει τα δικαιώματα ιδιωτών».

123 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ισχυρίζονται ότι υπέστησαν ζημία λόγω της εκδόσεως των προσβαλλομένων κανονισμών η οποία συνίσταται, πρώτον, στην απώλεια του δικαιώματος εισαγωγής ορισμένων ποσοτήτων μπανανών.

124 Έτσι, στο δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής τους, εκτιμούν ότι απώλεσαν, το 2001, το δικαίωμα εισαγωγής των ακολούθων ποσοτήτων μπανανών: [...] ¹ τόνοι όσον αφορά την Comafrica και [...] τόνοι όσον αφορά την Dole. Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες καταλήγουν στα ανωτέρω αριθμητικά στοιχεία πραγματοποιώντας τους ακόλουθους υπολογισμούς:

- η συνολική διαθέσιμη δασμολογική ποσόστωση για το έτος 2001 ανερχόταν σε 2 553 000 τόνους·
- η διαθέσιμη δασμολογική ποσόστωση για τους παραδοσιακούς επιχειρηματίες Α/Β αντιπροσώπευε το 83 % της ποσότητας αυτής, ήτοι 2 118 990 τόνους·
- κατά την περίοδο αναφοράς 1994-1996, τα πιστοποιητικά εισαγωγής χρησιμοποιήθηκαν μέχρι την ποσότητα των 1 590 050 τόνων·
- επομένως, ο συντελεστής προσαρμογής έπρεπε να καθοριστεί σε 1,3327·
- ο μέσος όρος των εισαγωγών που πραγματοποίησε η Comafrica κατά την περίοδο αναφοράς ανέρχεται σε [...] τόνους·

1 — Εμπιστευτικά στοιχεία τα οποία παραλείπονται.

- η Comafrica, εφαρμόζοντας στην ως άνω ποσότητα τον συντελεστή προσαρμογής 1,3327, θα είχε δικαίωμα να υποβάλει αίτηση για τη χορήγηση πιστοποιητικών μέχρι την ποσότητα των [...] τόνων·
- η Comafrica, εφαρμόζοντας στην προαναφερθείσα ποσότητα [...] τόνων τον συντελεστή προσαρμογής 1,07883 που προβλέπεται από τον κανονισμό 1121/2001, έχει δικαίωμα να υποβάλει αίτηση για τη χορήγηση πιστοποιητικών μόνο μέχρι την ποσότητα των [...] τόνων·
- ο μέσος όρος των εισαγωγών που πραγματοποίησε η Dole κατά την περίοδο αναφοράς ανέρχεται σε [...] τόνους·
- η Dole, εφαρμόζοντας στην ως άνω ποσότητα τον συντελεστή προσαρμογής 1,3327, θα είχε δικαίωμα να υποβάλει αίτηση για τη χορήγηση πιστοποιητικών μέχρι την ποσότητα των [...] τόνων·
- η Dole, εφαρμόζοντας στην προαναφερθείσα ποσότητα [...] τόνων τον συντελεστή προσαρμογής 1,07883 που προβλέπεται από τον κανονισμό 1121/2001, έχει δικαίωμα να υποβάλει αίτηση για τη χορήγηση πιστοποιητικών μόνο μέχρι την ποσότητα των [...] τόνων.

125 Στο υπόμνημά τους απαντήσεως, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες δέχονται ότι η εκτίμησή τους ως προς τον όγκο των αιτήσεων για υπερβολικές ποσότητες, όπως αυτή διατυπώθηκε στο δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής, δεν λαμβάνει υπόψη τις εισαγωγές που πραγματοποιήθηκαν στην Αυστρία, στη Φινλανδία και στη Σουηδία (βλ. σκέψη 133 κατωτέρω). Ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή αναγνωρίζει «ποσοστό αιτήσεων για υπερβολικές ποσότητες 11,24%» κατά μέσο όρο για την περίοδο 1994-1996 και προτείνουν να χρησιμεύσει το ως άνω ποσοστό ως βάση για τον υπολογισμό της ζημίας τους. Εξάλλου, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες παραπέμπουν στα σχετικά με τη ζημία στοιχεία και πληροφορίες που περιέχονται στην αίτησή τους για τη λήψη προσωρινών μέτρων, προτείνοντας να αναπροσαρμόσουν διαχρονικώς τα εν λόγω στοιχεία.

- 126 Στις παρατηρήσεις τους επί του υπομνήματος παρεμβάσεως του Βασιλείου της Ισπανίας, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προτείνουν να αναπροσαρμόσουν διαχρονικώς τα στοιχεία και τις πληροφορίες που περιέχονται στο δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής τους. Τέλος, στην απάντησή τους σε μία από τις γραπτές ερωτήσεις που τους έθεσε το Πρωτοδικείο (βλ. σκέψη 49 ανωτέρω), οι προσφεύγουσες-ενάγουσες αναγνωρίζουν ότι λησμόνησαν να λάβουν υπόψη, κατά τον υπολογισμό του πρώτου σκέλους της ζημίας, τις διατάξεις του άρθρου 28, παράγραφος 2, του κανονισμού 896/2001 και προσαρμόζουν, κατά συνέπεια, τα αριθμητικά στοιχεία που περιέχονται στο δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής τους.
- 127 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες επικαλούνται την «απώλεια μελλοντικών δικαιωμάτων όσον αφορά τους απολεσθέντες όγκους».
- 128 Τρίτον, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες υποστηρίζουν ότι η χρήση αθεμίτων ποσοτήτων αναφοράς προκάλεσε, επίσης, μείωση των μεριδίων τους αγοράς.
- 129 Τέλος, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ζητούν να προσαυξηθούν κατά τους αντισταθμιστικούς τόκους τα ποσά που θα τους χορηγηθούν ως αποζημίωση.
- 130 Τρίτον, όσον αφορά την αιτιώδη συνάφεια, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες υποστηρίζουν ότι, ελλείψει των παρανόμων μέτρων που έλαβε η Επιτροπή στο πλαίσιο των κανονισμών 896/2001 και 1121/2001, θα μπορούσαν να λάβουν υψηλότερες ποσότητες αναφοράς και, κατά συνέπεια, σημαντικότερα δικαιώματα για τη χορήγηση πιστοποιητικών εισαγωγής.
- 131 Η Επιτροπή απορρίπτει τους ως άνω ισχυρισμούς.

- 132 Πρώτον, η Επιτροπή προβάλλει ότι δεν είναι δυνατόν να της προσαφθεί καμία παράνομη συμπεριφορά. Υπογραμμίζει ότι διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως στον τομέα της κοινής γεωργικής πολιτικής και συνάγει ότι η εξωσυμβατική ευθύνη της μπορεί να στοιχειοθετηθεί μόνο με την ύπαρξη αρκούντως κατάφωρης παραβάσεως κανόνα δικαίου που αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες.
- 133 Η Επιτροπή αμφισβητεί ότι το περιθώριο σφάλματος αντιπροσωπεύει ποσοστό 23,98 % κατά μέσο όρο για την τριετή περίοδο και υπερβαίνει το 50 % για το έτος 1994. Ειδικότερα, η Επιτροπή παρατηρεί ότι τα αριθμητικά στοιχεία που προβάλλουν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες για το 1994 δεν λαμβάνουν υπόψη τις εισαγωγές που πραγματοποιήθηκαν στην Αυστρία, στη Φινλανδία και στη Σουηδία, οι οποίες δεν αποτελούσαν τότε μέρος της Κοινότητας.
- 134 Η Επιτροπή, αναφερόμενη στο άρθρο 19, παράγραφος 1, του κανονισμού 404/93, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 216/2001, εκθέτει ότι η διαχείριση των δασμολογικών ποσοτώσεων μπορούσε να πραγματοποιηθεί με τη μέθοδο που στηρίζεται στον συνυπολογισμό των παραδοσιακών εμπορικών ροών, μέθοδο την οποία επέλεξε. Έτσι, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι αποφάσισε να λάβει υπόψη τα διαθέσιμα ιστορικά στοιχεία και ότι τα πλέον αξιόπιστα ήσαν κατ' ανάγκην εκείνα που είχαν ήδη ανακοινωθεί και ελεγχθεί για τους σκοπούς της χορηγήσεως ποσοτήτων αναφοράς κατά τη διάρκεια των προηγούμενων ετών. Τα έτη 1994 έως 1996 ήσαν τα πλέον πρόσφατα έτη για τα οποία τέτοια στοιχεία ήσαν διαθέσιμα, ενώ το έτος 1998 ήταν το τελευταίο έτος εφαρμογής του καθεστώτος του 1993 και για το οποίο είχαν χρησιμοποιηθεί στοιχεία ως προς τις πρωτογενείς εισαγωγές. Η Επιτροπή εμμένει στο γεγονός ότι τα ως άνω στοιχεία είχαν εξεταστεί και διορθωθεί επιμελώς και υπογραμμίζει ότι τα αριθμητικά στοιχεία που παρέσχε «όσον αφορά τον πιθανό βαθμό ανακρίβειας των αριθμητικών στοιχείων του 1994-1996» έχουν ήδη γίνει δεκτά από το Πρωτοδικείο στην προπαρατεθείσα απόφαση Comafrica και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής. Επίσης, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι η χρήση των στοιχείων που αφορούν την περίοδο 1994-1996 επέτρεψε την ταχεία θέσπιση του νέου συστήματος, που ήταν κατ' ουσίαν μεταβατικό, και ότι κρίθηκε σκόπιμο να τηρηθεί μια τριετής περίοδος, όπως και στο παρελθόν, εφόσον τούτο επέτρεπε να μετριάσθούν οι διακυμάνσεις που καταγράφονται στην αγορά της μπανάνας από το ένα έτος στο άλλο.

135

Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο του ισχυρισμού των προσφευγουσών-εναγουσών ότι στοιχεία ως προς τις πρωτογενείς εισαγωγές ήσαν επίσης διαθέσιμα για τα έτη 1997 και 1998. Διευκρινίζει ότι, με τηλεμοιοτυπία της 24ης Μαΐου 2000, κάλεσε όλα τα κράτη μέλη να της διαβιβάσουν τα στοιχεία που αφορούν τις ποσότητες που διατέθηκαν στο εμπόριο από τους πρωτογενείς εισαγωγείς το 1997 και το 1998 ή, ενδεχομένως, να αναφέρουν ότι τα ως άνω στοιχεία δεν ήσαν διαθέσιμα. Επτά κράτη μέλη δεν έδωσαν συνέχεια στο ως άνω αίτημα. Όσον αφορά τα λοιπά κράτη μέλη, η κατάσταση ήταν η ακόλουθη:

- η Ελληνική Δημοκρατία και η Δημοκρατία της Φινλανδίας παρέσχον συνολικά αριθμητικά στοιχεία ως προς τις πρωτογενείς εισαγωγές, χωρίς κατανομή ανά επιχειρηματία·
- η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέσχε λεπτομερειακά στοιχεία μόνον ως προς το γενικό επίπεδο των εισαγωγών·
- τα άλλα κράτη μέλη, πλην της Ιταλικής Δημοκρατίας, απάντησαν ότι τα στοιχεία που παρέσχον οι επιχειρηματίες των εν λόγω κρατών μελών για το έτος 1997 ουδέποτε είχαν ελεγχθεί από τις αρμόδιες αρχές, ενώ τα στοιχεία για το έτος 1998 ουδέποτε είχαν συλλεγεί·
- τα στοιχεία για το έτος 1997 δεν ήσαν διαθέσιμα για την Πορτογαλική Δημοκρατία·
- μόνον η Ιταλική Δημοκρατία ήταν σε θέση να παράσχει στοιχεία, έστω και ατελή, για τα έτη 1997 και 1998, υπογραμμίζοντας ότι επρόκειτο για μη επεξεργασθέντα στοιχεία τα οποία διαβιβάστηκαν από τους Ιταλούς επιχειρηματίες και τα οποία ουδέποτε ελέγχθηκαν από τις αρμόδιες αρχές.

- 136 Όσον αφορά την αιτίαση που αντλείται από το ότι η Επιτροπή δεν επιφυλάχθηκε ως προς τη δυνατότητα να ελέγξει την ακρίβεια των ανακοινωθέντων στοιχείων, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι το προβλεπόμενο από τον κανονισμό 896/2001 σύστημα καθορισμού των ποσοτήτων αναφοράς δεν στηρίζεται επί αιτήσεων που βασίζονται σε νέα στοιχεία, αλλά επί των στοιχείων που αφορούν την περίοδο 1994-1996. Πάντως, τα τελευταία στοιχεία έχουν ήδη αποτελέσει αντικείμενο ενδεδειγμένων ελέγχων εκ μέρους των κρατών μελών και της Επιτροπής, όπως διαπιστώθηκε από το Πρωτοδικείο στην προπαρατεθείσα απόφαση Comafrica και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής. Η Επιτροπή διευκρινίζει ότι, ναι μεν είναι αληθές ότι τα ίδια αυτά στοιχεία δεν ήταν τέλεια, πλην όμως, με την ανωτέρω απόφαση, το Πρωτοδικείο εκτίμησε ότι οι λόγοι που προβλήθηκαν για τη δικαιολόγηση των ατελειών αυτών ήταν έγκυροι και αναγνώρισε ότι η χρήση των εν λόγω στοιχείων δεν ήταν προδήλως ακατάλληλη.
- 137 Όσον αφορά τις αιτιάσεις που προβάλλουν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες κατά του κανονισμού 1121/2001, η Επιτροπή προβάλλει ότι οι εν λόγω αιτιάσεις στηρίζονται στο εσφαλμένο αξίωμα ότι ο κανονισμός 896/2001 είναι παράνομος.
- 138 Δεύτερον, όσον αφορά την προβαλλόμενη ζημία, η Επιτροπή προβάλλει, ευθύς εξ αρχής, ότι το αίτημα των προσφευγουσών-εναγουσών που στηρίζεται στη μείωση των μεριδίων τους αγοράς είναι άκρως αόριστο και πρέπει, επομένως, να απορριφθεί ως απαράδεκτο. Όσον αφορά τη ζημία που συνίσταται στην απώλεια του δικαιώματος εισαγωγής ορισμένων ποσοτήτων μπανανών, η Επιτροπή προβάλλει ότι «οι ποσότητες αναφοράς παρέχουν απλώς τη δυνατότητα να ζητηθεί η χορήγηση πιστοποιητικών εισαγωγής». Συναφώς, παρατηρεί ότι οι όγκοι ως προς τους οποίους οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ισχυρίζονται ότι έπρεπε να έχουν ποσότητα αναφοράς, καθώς και εκείνοι ως προς τους οποίους οι προσφεύγουσες-ενάγουσες έλαβαν την ως άνω ποσότητα κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 1121/2001, είναι αισθητά υψηλότεροι από τους όγκους που αυτές όντως εισήγαγαν κατά την περίοδο 1994-1996. Αντιστρόφως, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες δεν βρίσκονταν σε αδυναμία να εισαγάγουν ορισμένες ποσότητες μπανανών λόγω του ότι δεν είχαν λάβει αρκούντως υψηλή ποσότητα αναφοράς, εφόσον μπορούσαν να αποκτήσουν συμπληρωματικά δικαιώματα εισαγωγής από τρίτους. Η Επιτροπή συνάγει ότι οι προσφεύγουσες-ενάγουσες δεν παρέσχον επαρκή βάση για τον καθορισμό της προβαλλόμενης ζημίας και, γενικότερα, ότι δεν υπέβαλαν το αίτημά τους αποζημιώσεως με εμπεριστατωμένο τρόπο.

- 139 Το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει ότι ουδεμία παράνομη συμπεριφορά μπορεί να προσαφθεί εν προκειμένω στην Επιτροπή. Ειδικότερα, το Βασίλειο της Ισπανίας αναφέρεται στις διαπιστώσεις του Πρωτοδικείου στις σκέψεις 149 και 150 της προπαρατεθείσας αποφάσεως του Comaffrica και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής.
- 140 Εξάλλου, το Βασίλειο της Ισπανίας θεωρεί ότι οι προσφεύγουσες-ενάγουσες δεν απέδειξαν το υποστατό και το εύρος της προβαλλόμενης ζημίας ούτε την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της παράνομης συμπεριφοράς που προσάπτουν στην Επιτροπή και της ζημίας αυτής.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 141 Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι η στοιχειοθέτηση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας κατά την έννοια του άρθρου 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ εξαρτάται από τη συνδρομή δέσμης προϋποθέσεων σχετικά με τον παράνομο χαρακτήρα της προσαπτομένης στα θεσμικά όργανα συμπεριφοράς, το υποστατό της ζημίας και την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της προβαλλόμενης συμπεριφοράς και της προβαλλόμενης ζημίας (απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1982, 26/81, *Oleifici Mediterranei* κατά ΕΟΚ, Συλλογή 1982, σ. 3057, σκέψη 16· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 1996, Τ-175/94, *International Procurement Services* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. ΙΙ-729, σκέψη 44· της 16ης Οκτωβρίου 1996, Τ-336/94, *Efisol* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. ΙΙ-1343, σκέψη 30 και της 11ης Ιουλίου 1997, Τ-267/94, *Oleifici Italiani* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. ΙΙ-1239, σκέψη 20). Αν μία από τις προϋποθέσεις αυτές δεν πληρούται, η αγωγή αποζημιώσεως πρέπει να απορρίπτεται στο σύνολό της, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι λοιπές προϋποθέσεις στοιχειοθετήσεως της εν λόγω ευθύνης (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 1994, C-146/91, *ΚΥΔΕΠ* κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. Ι-4199, σκέψη 19, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Φεβρουαρίου 2002, Τ-170/00, *Förde-Reederei* κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. ΙΙ-515, σκέψη 37).
- 142 Εν προκειμένω, πρέπει να εξεταστούν τα αιτήματα αποζημιώσεως με γνώμονα την πρώτη από τις ανωτέρω προϋποθέσεις, η οποία αφορά την ύπαρξη παράνομης συμπεριφοράς. Όσον αφορά την εν λόγω προϋπόθεση, κατά τη νομολογία

απαιτείται να αποδειχθεί η κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες (απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 2000, C-352/98 P, Bergaderm και Goupil κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-5291, σκέψη 42). Όσον αφορά την επιταγή ότι η παράβαση πρέπει να είναι κατάφωρη, το αποφασιστικό κριτήριο που επιτρέπει να θεωρηθεί ότι η προϋπόθεση αυτή συντρέχει είναι η εκ μέρους του οικείου κοινοτικού οργάνου πρόδηλη και σοβαρή υπέρβαση των ορίων που επιβάλλονται στη διακριτική του ευχέρεια. Όταν το κοινοτικό αυτό όργανο δεν διαθέτει παρά αισθητά μειωμένο ή και ανύπαρκτο περιθώριο εκτιμήσεως, η απλή παράβαση του κοινοτικού δικαίου μπορεί να αρκεί προς απόδειξη της υπάρξεως κατάφωρης παραβάσεως (προπαρατεθείσα απόφαση Comafrica και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής, σκέψη 134, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Φεβρουαρίου 2004, T-64/01 και T-65/01, Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-521, σκέψη 71).

- 143 Εν προκειμένω, η προσαπτόμενη παράνομη συμπεριφορά ανάγεται, κατ' ουσίαν, στο γεγονός ότι, στον κανονισμό 896/2001, η Επιτροπή δέχθηκε, για τους σκοπούς του καθορισμού της ποσότητας αναφοράς των παραδοσιακών επιχειρηματιών Α/Β, τον μέσο όρο των πρωτογενών εισαγωγών μπανανών τρίτων κρατών ή/και μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ που πραγματοποιήθηκαν από αυτούς κατά τα έτη 1994 έως 1996 και ελήφθησαν υπόψη ως προς το έτος 1998, ενώ γνώριζε ότι τα ως άνω στοιχεία ήσαν εσφαλμένα, παραλείποντας να προβλέψει έναν μηχανισμό εξακριβώσεως και διορθώσεως των εν λόγω στοιχείων. Η Επιτροπή, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, καθίσταται, όπως υποστηρίζεται, ένοχη για «διοικητική ανεπάρκεια» ή για παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως ή της «αρχής κατά την οποία η εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας πρέπει να είναι βέβαιη και προβλέψιμη».
- 144 Πρέπει να εξακριβωθεί, λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων που συνάγονται από την προπαρατεθείσα στη σκέψη 142 νομολογία, αν συντρέχει η απαίτηση ότι η παράβαση πρέπει να είναι κατάφωρη. Συναφώς, πρέπει να εξεταστούν χωριστά οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί.
- 145 Όσον αφορά, πρώτον, τον κανονισμό 896/2001, δεν αμφισβητείται ότι ο εν λόγω κανονισμός εκδόθηκε από την Επιτροπή κατά την άσκηση ευρείας εξουσίας

εκτιμήσεως (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 1994, C-280/93, Γερμανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-4973, σκέψη 89, και της 15ης Ιουλίου 2004, C-37/02 και C-38/02, Di Lenardo και Dilexport, Συλλογή 2004, σ. I-6911, σκέψεις 57 και 71).

146 Ο ως άνω κανονισμός στηρίζεται στο άρθρο 20 του κανονισμού 404/93, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 216/2001, το οποίο απονέμει στην Επιτροπή την εξουσία να θεσπίζει, μεταξύ άλλων, τις λεπτομέρειες διαχείρισεως των δασμολογικών ποσοτώσεων. Το άρθρο 19 του εν λόγω κανονισμού αφήνει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως στην Επιτροπή ως προς τη μέθοδο που πρέπει να εφαρμοστεί για τη διενέργεια της ως άνω διαχείρισεως (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση Di Lenardo και Dilexport, προπαρατεθείσα, σκέψη 57). Συγκεκριμένα, το ως άνω άρθρο προβλέπει, στην πρώτη παράγραφο, ότι η εν λόγω διαχείριση «μπορεί να διενεργείται κατ' εφαρμογήν της μεθόδου που βασίζεται στη συνεκτίμηση των παραδοσιακών εμπορικών ροών (σύμφωνα με τη μέθοδο που αποκαλείται "παραδοσιακοί/νεοεισερχόμενοι") ή/και με βάση άλλες μεθόδους». Ο μόνος περιορισμός που υφίσταται ως προς το ευρύ αυτό περιθώριο εκτιμήσεως περιέχεται στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου 19, σύμφωνα με το οποίο «[η] θεσπιζόμενη μέθοδος λαμβάνει υπόψη, κατά περίπτωση, την ανάγκη διατήρησης της ισορροπίας στον εφοδιασμό της κοινοτικής αγοράς».

147 Η Επιτροπή, κάνοντας χρήση της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που της χορηγήθηκε και εκδίδοντας τον κανονισμό 896/2001, αποφάσισε να εφαρμόσει, από την 1η Ιουλίου 2001 και, μεταβατικώς, έως την 1η Ιανουαρίου 2006 το αργότερο, μια μέθοδο χορηγήσεως των πιστοποιητικών εισαγωγής που στηρίζεται, σε μεγάλη έκταση, σε ιστορικές αναφορές και στη διάκριση μεταξύ «παραδοσιακών επιχειρηματιών» και «μη παραδοσιακών επιχειρηματιών», με δεδομένο ότι οι πρώτοι προσδιορίζονται σε συνάρτηση με την πραγματοποίηση πρωτογενών εισαγωγών μπανανών.

148 Επιβάλλεται, ευθύς εξ αρχής, η διαπίστωση ότι τίποτε δεν επιτρέπει να επικριθεί η επιλογή της Επιτροπής να προσφύγει στην ανωτέρω μέθοδο αντί να προσφύγει σε μια άλλη από τις μεθόδους που είχαν καθοριστεί προηγουμένως, και ιδίως σε εκείνη που στηρίζεται στον κανόνα της «εξυπηρέτησης με χρονική σειρά προτεραιότητας». Συναφώς, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η έκδοση του κανονισμού 896/2001 έλαβε χώρα μετά την περάτωση μιας περίπλοκης και λεπτής διεθνούς διαπραγματεύσεως, στο πλαίσιο της οποίας εκφράστηκαν λίαν αντιφατικές απόψεις οι οποίες έπρεπε να

συγκερασθούν. Η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη όχι μόνον τα συμφέροντα των κοινοτικών παραγωγών, αλλά και τις υποχρεώσεις της έναντι των κρατών ΑΚΕ και τις διεθνείς υποχρεώσεις που έχει αναλάβει η Κοινότητα στο πλαίσιο του ΠΟΕ.

- 149 Εν συνεχεία, πρέπει να θεωρηθεί ότι η επιλογή, στο πλαίσιο της μεθόδου χορηγήσεως των πιστοποιητικών που προέκρινε η Επιτροπή, των ετών 1994 έως 1996 ως περιόδου αναφοράς για τον προσδιορισμό των κατηγοριών επιχειρηματιών και τον καθορισμό των ποσοτήτων αναφοράς των παραδοσιακών επιχειρηματιών δεν φαίνεται προδήλως ακατάλληλη.
- 150 Πρώτον, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι η επιλογή μιας προγενέστερης περιόδου δεν θα ήταν πρόσφορη λαμβανομένου υπόψη, ειδικότερα, του γεγονότος ότι το κοινό σύστημα εισαγωγής μπανανών που εισήχθη με τον κανονισμό 404/93 άρχισε να ισχύει μόλις την 1η Ιουλίου 1993. Πριν από την ανωτέρω ημερομηνία, η εισαγωγή μπανανών στην Κοινότητα υπαγόταν σε νομικά καθεστώτα τα οποία διέφεραν, ενίοτε αισθητά, από το ένα κράτος μέλος στο άλλο.
- 151 Δεύτερον, όπως εκτίθεται στην πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 896/2001, τα πλέον αξιόπιστα ιστορικά στοιχεία σχετικά με τις πρωτογενείς εισαγωγές τα οποία διέθετε η Επιτροπή όταν εξέδωσε τον κανονισμό 896/2001 ήσαν εκείνα που αναφέρονταν στα έτη 1994 έως 1996. Συγκεκριμένα, τέτοια στοιχεία είχαν χρησιμοποιηθεί στο πλαίσιο του καθεστώτος του 1993, το οποίο προέβλεπε ένα σύστημα κατανομής των πιστοποιητικών εισαγωγής που στηριζόταν, μεταξύ άλλων, σε μια υποδιαίρεση των κατηγοριών Α και Β ανάλογα με τρεις διαφορετικές οικονομικές δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένης της πρωτογενούς εισαγωγής (δραστηριότητα «α») (βλ. σκέψη 11 ανωτέρω). Επιπλέον, τα ως άνω στοιχεία είχαν αποτελέσει τότε αντικείμενο ενδελεχών ελέγχων και, ενδεχομένως, διορθώσεων, τούτο δε τόσο εκ μέρους των αρμοδίων εθνικών αρχών όσο και εκ μέρους της Επιτροπής. Όσον αφορά την τελευταία, πρέπει να υπομνησθεί ότι το Πρωτοδικείο διαπίστωσε, στη σκέψη 146 της προπαρατεθείσας αποφάσεως Comafrica και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής, ότι η Επιτροπή «[είχε ενεργήσει] με μεγάλη

σύνεση και επιμέλεια κατά την εξακρίβωση και τη διόρθωση των διαφορών στα αριθμητικά στοιχεία που ανακοίνωσαν οι αρμόδιες εθνικές αρχές και κατά την εξάλειψη των περιπτώσεων διπλής μετρήσεως».

152 Βεβαίως, οι ως άνω έλεγχοι δεν κατέστησαν δυνατή την εξάλειψη όλων των περιπτώσεων διπλής μετρήσεως, τούτο δε για τους λόγους που εκτίθενται στη σκέψη 147 της προπαρατεθείσας αποφάσεως Comafrika και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής. Επομένως, εξακολουθούσε να υφίσταται ένα περιθώριο σφάλματος, ιδίως όσον αφορά τα σχετικά με τις πρωτογενείς εισαγωγές στοιχεία. Έτσι, οι διάδικοι συμφωνούν ως προς το γεγονός ότι, κατά τα έτη 1994 έως 1996, οι ποσότητες μπανανών που εισήχθησαν υπό την κάλυψη πιστοποιητικών της κατηγορίας Α, δραστηριότητα α), ήσαν χαμηλότερες από τις ποσότητες αναφοράς που δηλώθηκαν από τους οικείους επιχειρηματίες και ότι το περιθώριο σφάλματος που υπήρξε κυμαίνεται, κατά μέσο όρο, περίξ του 11%. Ωστόσο, πρέπει να θεωρηθεί ότι, παρά τις ως άνω ατέλειες, τα επίμαχα στοιχεία παρέχουν μια καλή γενική επισκόπηση της καταστάσεως στην αγορά της μπανάνας στην Κοινότητα κατά την επίμαχη περίοδο.

153 Τρίτον, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι περιέλαβε, στην περίοδο αναφοράς, το έτος 1994, παρά το γεγονός ότι το εν λόγω έτος είχε επηρεαστεί ιδιαίτερος από τις διαφορές τις οποίες επικρίνουν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες. Αφενός, η Επιτροπή δεν θα μπορούσε να επιλέξει τα έτη 1995 έως 1997 ως περίοδο αναφοράς εφόσον, παρά τις σχετικές προσπάθειές της, δεν μπόρεσε να λάβει από τα διάφορα κράτη μέλη στοιχεία αξιόπιστα και πλήρη ως προς τις πρωτογενείς εισαγωγές το 1997. Τούτο αποδεικνύεται πειστικώς από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή προς στήριξη των ισχυρισμών της και τα οποία παρατίθενται στη σκέψη 135 ανωτέρω. Εξάλλου, στο υπόμνημά τους απαντήσεως, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες αναγνωρίζουν ρητώς ότι τα σχετικά με τις πρωτογενείς εισαγωγές στοιχεία για τα έτη 1997 και 1998 δεν είχαν ελεγχθεί ούτε από τις αρμόδιες εθνικές αρχές ούτε από την Επιτροπή. Αφετέρου, θα ήταν απρόσφορο να αρκестθεί η Επιτροπή να επιλέξει μια διετή περίοδο, ήτοι τα έτη 1995 και 1996. Συγκεκριμένα, όπως ορθώς επισημαίνει η Επιτροπή, το να ληφθεί υπόψη μια τριετής περίοδος παρέχει μια πλέον αντιπροσωπευτική εικόνα της αγοράς της μπανάνας, δεδομένου ότι οι διακυμάνσεις που καταγράφονται στην αγορά αυτή μειώνονται από το ένα έτος στο άλλο. Πρέπει να προστεθεί ότι, στα καθεστώτα του 1993 και του 1999, η χορήγηση των πιστοποιητικών εισαγωγής ελάμβανε χώρα σε

συνάρτηση με τις ποσότητες μπανανών που είχαν διατεθεί στο εμπόριο (καθεστώς του 1993) ή είχαν όντως εισαχθεί (καθεστώς του 1999) κατά τη διάρκεια μιας τριετούς περιόδου αναφοράς.

- 154 Τέταρτον, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι το καθεστώς του 2001 πρέπει να νοηθεί ως μεταβατικό καθεστώς και ότι η συνεκτίμηση διαθεσίμων στοιχείων, τα οποία είχαν ήδη αποτελέσει αντικείμενο ενδεδειγμένου ελέγχου κατά το παρελθόν, κατέστησε δυνατή την ταχεία εφαρμογή του.
- 155 Πέμπτον, η επιλογή των ετών 1994 έως 1996 ως περιόδου αναφοράς έλαβε χώρα στο πλαίσιο περίπλοκων και λεπτών διεθνών διαπραγματεύσεων και αποτελεί ένα από τα στοιχεία που μπορούν να επιλύσουν την από πολλών ετών σοβούσα διαφορά μεταξύ, αφενός, της Κοινότητας και, αφετέρου, των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής και της Δημοκρατίας του Ισημερινού στον τομέα της μπανάνας.
- 156 Τέλος, όσον αφορά τις επικρίσεις των προσφευγουσών-εναγουσών σχετικά με την έλλειψη μηχανισμού εξακριβώσεως και διορθώσεως των ποσοτήτων αναφοράς των παραδοσιακών επιχειρηματιών στον κανονισμό 896/2001, αρκεί να επισημανθεί ότι, κατ' αρχήν, τέτοιος μηχανισμός δεν δικαιολογείτο στο πλαίσιο του καθεστώτος του 2001, δεδομένου ότι τα στοιχεία επί των οποίων οι ποσότητες αυτές στηρίζονταν είχαν ήδη αποτελέσει αντικείμενο ενδεδειγμένων ελέγχων και, ενδεχομένως, διορθώσεων, κατά το παρελθόν (βλ. σκέψη 151 ανωτέρω). Βεβαίως, εξακολουθούσε να υφίσταται ορισμένο περιθώριο σφάλματος, αλλά αυτό ήταν αναπόφευκτο και έπρεπε να γίνει δεκτό για τους λόγους που εκτίθενται στις σκέψεις 149 έως 155 ανωτέρω. Επιπλέον, είναι αμφίβολο, λαμβανομένων υπόψη του χρόνου που διέρρευσε από την έναρξη της περιόδου αναφοράς και της ελλείψεως υποχρέωσης των επιχειρηματιών και των κρατών μελών να φυλάσσουν τα δικαιολογητικά έγγραφα σχετικά με τις εισαγωγές μπανανών που πραγματοποιήθηκαν κατά τα έτη 1994 έως 1996, ότι θα ήταν δυνατόν να διενεργηθούν νέοι έλεγχοι ή, τουλάχιστον, ότι οι εν λόγω έλεγχοι θα επέτρεπαν να αποκαλυφθεί σημαντικός αριθμός συμπληρωματικών ανακρίβειών στα ανακοινωθέντα αριθμητικά στοιχεία. Εν πάση περιπτώσει, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 103 ανωτέρω, αν αποδεικνυόταν ότι τα

στοιχεία ήσαν προδήλως εσφαλμένα ή απατηλά, η Επιτροπή ή οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα όφειλαν, έστω και ελλείψει οποιασδήποτε ρητής σχετικής διατάξεως στον κανονισμό 896/2001, να προβούν στις αναγκαίες διορθώσεις.

- 157 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας τον κανονισμό 896/2001, δεν υπερέβη κατά πρόδηλο και σοβαρό τρόπο τα όρια που επιβάλλονται στην εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει. Επομένως, καμία παράνομη συμπεριφορά ικανή να στοιχειοθετήσει την εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας δεν μπορεί να προσαφθεί συναφώς στην Επιτροπή.
- 158 Όσον αφορά, δεύτερον, τον κανονισμό 1121/2001, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο εν λόγω κανονισμός εκδόθηκε λαμβανομένων υπόψη του άρθρου 4, παράγραφοι 1 και 2, και του άρθρου 5, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 896/2001. Η Επιτροπή υποχρεούται να καθορίσει, σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 896/2001, έναν συντελεστή προσαρμογής, εάν υφίσταται απόκλιση μεταξύ του συνόλου των ποσοτήτων αναφοράς οι οποίες μνημονεύονται στο άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, του ίδιου κανονισμού και τις οποίες της ανακοίνωσε καθένα από τα κράτη μέλη και των διαθεσίμων ποσοτήτων δασμολογικών ποσοστώσεων. Επομένως, η Επιτροπή δεν διαθέτει κανένα περιθώριο εκτιμήσεως ως προς τη σκοπιμότητα του καθορισμού του συντελεστή προσαρμογής και ως προς την επιλογή των ποσοτήτων που πρέπει να ληφθούν υπόψη προς τούτο. Κατά συνέπεια, όσον αφορά την έκδοση του κανονισμού 1121/2001, μια απλή παράβαση του κοινοτικού δικαίου μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να αρκείσει για τη στοιχειοθέτηση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας.
- 159 Η παράνομη συμπεριφορά την οποία προσάπτουν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες στην Επιτροπή σε σχέση με τον κανονισμό 1121/2001 στηρίζεται στο αξίωμα ότι ο κανονισμός 896/2001 είναι παράνομος, καθόσον προβλέπει τη συνεκτίμηση, για τον καθορισμό της ποσότητας αναφοράς των παραδοσιακών επιχειρηματιών Α/Β, στοιχείων σχετικά με τις πρωτογενείς εισαγωγές που πραγματοποίησαν οι ως άνω επιχειρηματίες κατά τα έτη 1994 έως 1996, τούτο δε χωρίς να προβλέψει μηχανισμό εξακριβώσεως και διορθώσεως των εν λόγω στοιχείων. Πάντως, όπως προκύπτει από τα προεκτεθέντα στις σκέψεις 145 έως 157, η Επιτροπή δεν διέπραξε καμία παρανομία στο πλαίσιο της εκδόσεως του κανονισμού 896/2001. Επομένως, καμία

παράνομη συμπεριφορά ικανή να στοιχειοθετήσει την εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας δεν μπορεί, επιπλέον, να προσαφθεί στην Επιτροπή όσον αφορά τον κανονισμό 1221/2001.

- 160 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, τα αιτήματα αποζημίωσης πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστούν οι λοιπές προϋποθέσεις στοιχειοθετήσεως της εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας.
- 161 Ως εκ περισσού, πρέπει, ωστόσο, να επισημανθεί ότι οι προσφεύγουσες-ενάγουσες δεν αποδεικνύουν επαρκώς την ύπαρξη και την έκταση της ζημίας που επικαλούνται.
- 162 Κατ' αρχάς, όσον αφορά τη ζημία που συνίσταται στην απώλεια του δικαιώματος εισαγωγής ορισμένων ποσοτήτων μπανανών το 2001, πρέπει να διατυπωθούν πολλές επικρίσεις σχετικά, αφενός, με τη μέθοδο που χρησιμοποιούν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες στην προσπάθειά τους να αποδείξουν το υποστατό της ως άνω ζημίας και, αφετέρου, με τον τρόπο κατά τον οποίο υπολογίζουν τη ζημία αυτή.
- 163 Πρώτον, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες υποστηρίζουν ότι, αν η ποσότητα αναφοράς των παραδοσιακών επιχειρηματιών A/B είχε καθοριστεί βάσει ορθών στοιχείων, ο συντελεστής προσαρμογής που θα εφαρμοζόταν στην ως άνω ποσότητα αναφοράς δεν θα είχε καθοριστεί σε 1,07883, αλλά σε 1,3327. Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες εκτιμούν ότι απώλεσαν «δικαιώματα εισαγωγής» μέχρι το ποσό της διαφοράς μεταξύ της ποσότητας που λαμβάνεται κατόπιν εφαρμογής επί της αντίστοιχης ποσότητάς τους αναφοράς, ήτοι του μέσου όρου των πρωτογενών εισαγωγών μπανανών που πραγματοποιήσαν κατά τα έτη 1994 έως 1996, του συντελεστή 1,3327 και της ποσότητας που λαμβάνεται κατόπιν εφαρμογής, επί της ίδιας ποσότητας αναφοράς, του συντελεστή 1,07883.

164 Έστω και αν υποθεθεί ότι τα αριθμητικά στοιχεία και οι υπολογισμοί που προβάλλουν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες είναι ακριβείς, το γεγονός ότι αυτές έλαβαν ατομική ποσότητα αναφοράς χαμηλότερη από εκείνη που θα μπορούσαν να απαιτήσουν αν είχε εφαρμοστεί ένας υψηλότερος συντελεστής προσαρμογής δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκην ότι οι προσφεύγουσες-ενάγουσες υπέστησαν ανάλογο ζημία. Συγκεκριμένα, πρέπει να υπομνησθεί ότι η ποσότητα αναφοράς δεν αντιπροσωπεύει αφ' εαυτής δικαίωμα εισαγωγής μπανανών, αλλά αποτελεί μόνο μια βάση αναφοράς για μεταγενέστερες πράξεις, ήτοι, ειδικότερα, για την αίτηση λήψεως και τη χορήγηση πιστοποιητικών εισαγωγής. Ένας επιχειρηματίας δεν θα ζητήσει κατ' ανάγκην πιστοποιητικά εισαγωγής μέχρι του ποσού του συνόλου της ποσότητας αναφοράς που του χορηγήθηκε. Ακόμη, όπως ορθώς επισημαίνει η Επιτροπή, ο εν λόγω επιχειρηματίας πρέπει να διαθέτει επαρκή ποσότητα μπανανών προς εισαγωγή υπό την κάλυψη των εν λόγω πιστοποιητικών και εύλογες προσδοκίες ότι θα τις πωλήσει εντός της Κοινότητας. Εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες δεν παρέσχον καμία σχετική ένδειξη. Μια πλέον εμπειριστατωμένη απόδειξη του υποστατού της ως άνω ζημίας ήταν επιβεβλημένη, πολλώ μάλλον εφόσον, για την επίμαχη περίοδο (ήτοι το δεύτερο εξάμηνο του έτους 2001), ο συντελεστής προσαρμογής που καθόρισε ο κανονισμός 1121/2001 ήταν θετικός. Με άλλες λέξεις, η ατομική ποσότητα αναφοράς που χορηγήθηκε στις προσφεύγουσες-ενάγουσες απεδείχθη, στην πραγματικότητα, υψηλότερη από τις πρωτογενείς εισαγωγές που αυτές είχαν πραγματοποιήσει κατά την περίοδο αναφοράς. Λαμβανομένου υπόψη του συντελεστή προσαρμογής του οποίου οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ζητούν την εφαρμογή, η ατομική ποσότητά τους αναφοράς είναι αισθητά υψηλότερη.

165 Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 2, του κανονισμού 896/2001, «[γ]ια τα τρία πρώτα τρίμηνα, μπορεί να προβλεφθεί ότι η αίτηση ή οι αιτήσεις πιστοποιητικών που υποβάλλονται από έναν [επιχειρηματία] δεν πρέπει να αφορούν συνολικώς ποσότητα μεγαλύτερη από ένα ορισμένο ποσοστό, ανάλογα με την περίπτωση, της ποσότητας αναφοράς που καθορίζεται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 5, ή του ετήσιου μεριδίου που καθορίζεται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9, παράγραφος 3».

166 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες επιδεικνύουν πλήρη έλλειψη σοβαρότητας και αυστηρότητας κατά τον υπολογισμό της ζημίας που συνίσταται στην απώλεια του δικαιώματος εισαγωγής ορισμένων ποσοτήτων μπανανών το 2001. Έτσι, στο υπόμνημά τους απαντήσεως, δέχθηκαν ότι είχαν παραλείψει να λάβουν υπόψη τις εισαγωγές που πραγματοποιήθηκαν στην Αυστρία, στη Φινλανδία και στη Σουηδία το 1994 και ότι, ως εκ τούτου, είχαν υπερεκτιμήσει ευρέως το μέσο περιθώριο

σφάλματος που μνημονεύεται στο δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής τους. Έτσι, το ως άνω περιθώριο μετέπεσε από το 30,4% στο 13,6%. Στο υπόμνημά τους απαντήσεως, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προτείνουν, συγχρόνως, να χρησιμοποιηθεί, για τον υπολογισμό της ζημίας που υπέστησαν, το «ποσοστό 11,24%» που δέχθηκε η Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων και να αναπροσαρμόσουν διαχρονικώς τα στοιχεία και τις πληροφορίες που περιέχονται στην αίτησή τους για τη λήψη προσωρινών μέτρων. Εν συνεχεία, στην απάντησή τους σε μία από τις γραπτές ερωτήσεις που τους είχε θέσει το Πρωτοδικείο (βλ. σκέψη 49 ανωτέρω), οι προσφεύγουσες-ενάγουσες αναγνώρισαν ότι είχαν παραλείψει να λάβουν υπόψη, κατά τον υπολογισμό τους, τις διατάξεις του άρθρου 28, παράγραφος 2, του κανονισμού 896/2001 και ότι τα αριθμητικά στοιχεία που μνημονεύονται στο δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής αφορούν το σύνολο του έτους 2001, ενώ ο κανονισμός 896/2001 ήταν εφαρμοστέος μόνον από το δεύτερο εξάμηνο του εν λόγω έτους. Κατά συνέπεια, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες εφαρμόζουν τον προβλεπόμενο από την ως άνω διάταξη συντελεστή 0,4454 στις ποσότητες μπανανών ως προς τις οποίες ισχυρίζονταν, στο δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής τους, ότι δεν είχαν το δικαίωμα να εισαγάγουν τις εν λόγω ποσότητες και καταλήγουν, κατ' αυτόν τον τρόπο, σε [...] τόνους όσον αφορά την Comafrica και σε [...] τόνους όσον αφορά την Dole. Εκτός από το γεγονός ότι πρόκειται, για μια φορά ακόμη, περί ουσιώδους μείωσης των απαιτήσεών τους, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσφεύγουσες-ενάγουσες στηρίζουν τον νέο υπολογισμό τους στα σχετικά με το έτος 1994 στοιχεία ως προς τα οποία, στο υπόμνημά τους απαντήσεως, είχαν δεχθεί, εντούτοις, ότι τα στοιχεία αυτά είχαν υπερεκτιμηθεί ευρέως. Με άλλες λέξεις, εκτός από το γεγονός ότι δεν είναι δυνατόν να προσδιορισθεί με βεβαιότητα ποια είναι η βάση υπολογισμού την οποία προτείνουν τελικώς οι προσφεύγουσες-ενάγουσες, η εν λόγω βάση υπολογισμού στηρίζεται, εν πάση περιπτώσει, σε ανακριβή αριθμητικά στοιχεία.

167 Εν συνεχεία, όσον αφορά τη δεύτερη και την τρίτη πτυχή της προβαλλομένης ζημίας, που συνίστανται στην απώλεια «μελλοντικών δικαιωμάτων όσον αφορά τους απολεσθέντες όγκους» και στη μείωση των μεριδίων τους αγοράς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσφεύγουσες-ενάγουσες αρκούνται να τις παρουσιάσουν κατά τρόπο άκρως αόριστο, χωρίς να αναφέρουν σαφώς τα στοιχεία που επιτρέπουν να εκτιμηθεί η φύση και η έκταση των εν λόγω πτυχών ούτε να διευκρινίζουν τα κριτήρια βάσει των οποίων έπρεπε να υπολογιστούν οι ανωτέρω πτυχές της προβαλλομένης ζημίας.

168 Επομένως, ούτε η πλήρωση της δεύτερης προϋποθέσεως στοιχειοθετήσεως της εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας αποδείχθηκε. Για τον λόγο αυτό επίσης, τα αιτήματα αποζημιώσεως πρέπει, ως εκ τούτου, να απορριφθούν ως αβάσιμα.

Επί της αιτήσεως διεξαγωγής αποδείξεων

- 169 Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο, στο πλαίσιο της διεξαγωγής αποδείξεων, να καλέσει την Επιτροπή:
- να επιβεβαιώσει ότι οι προσφεύγουσες-ενάγουσες συμπεριλαμβάνονται στους τέσσερις επιχειρηματίες που μνημονεύονται στο παράρτημα 7 του δικογράφου της προσφυγής-αγωγής·
  - να παράσχει πληροφορίες σχετικά με τη χρησιμοποίηση των πιστοποιητικών εισαγωγής κατά τα έτη 1994 έως 1996, σχετικά με τα αριθμητικά στοιχεία που αφορούν τις πραγματικές εισαγωγές και σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο κατέληξε στη δική της εκτίμηση ως προς το επίπεδο των αιτήσεων για υπερβολικές ποσότητες.
- 170 Η Επιτροπή αντιτίθεται στην ως άνω αίτηση.
- 171 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι δεν συντρέχει λόγος να δοθεί συνέχεια στην αίτηση διεξαγωγής αποδείξεων που υπέβαλαν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες, δεδομένου ότι τα στοιχεία που περιέχονται στη δικογραφία και οι εξηγήσεις που δόθηκαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση είναι επαρκή για να μπορέσει να αποφανθεί εν προκειμένω.
- 172 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, η προσφυγή-αγωγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 173 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν, εκτός από τα δικά τους έξοδα, και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, σύμφωνα με το αίτημα της Επιτροπής.
- 174 Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα, σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 175 Η Simba φέρει τα δικαστικά της έξοδα, σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει τα ακυρωτικά αιτήματα ως απαράδεκτα.

- 2) Απορρίπτει τα αιτήματα αποζημίωσης ως αβάσιμα.

- 3) Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή στη δίκη επί της προσφυγής-αγωγής και στη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.

- 4) Οι παρεμβαίνοντες φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο, στις 3 Φεβρουαρίου 2005.

Ο Γραμματέας

Η Πρόεδρος

H. Jung

P. Lindh